

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/244/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215203177
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8215203177.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, proti žalovanému v 1. rade: Y. C., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX N. XXX, právne zastúpenému JUDr. Vlastimilom Klepáčom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach, Krmanova 16, v 2. rade: K. Y. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX C., právne zastúpenému JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach, Floriánska 16, o určenie vlastníckeho práva, takto

r o z h o d o l :

I. Súd u r č u j e , že parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. Š., okr. F.,

parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. Š., I.. F.,

parcela registra KN „. č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXXX m2,

zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., I.. F.,

parcela registra KN „. č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m2

parcela registra KN „. č. XXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX4 m2

parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., I.. F.,

parcela registra KN „. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX m2

parcela registra KN „. č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m2

parcela registra KN „. č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX4 m2

parcela registra KN „. č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „. č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - orná pôda o U. XXXXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX9 m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XXXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XXXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - vodné plochy o výmere XXX m2
parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - vodné plochy o výmere XXX m2
zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., I.. F.,

sú v celosti vo vlastníctve L. C., U. L. L. T. S., L. L. U. F., F. XX, K.: XX XXX XXX.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ŏ v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa XX.X.XXXX domáhal určenia, že je vlastníkom nasledovných nehnuteľností:

parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2, zapísaná na LV Č.. XXX, k. ú. Š., okr. F.,
parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2, zapísaná na LV Č.. XXX, V.. Ú.. Š., okr. F.,

parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXX4 m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXXX m2,

zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., okr. F.,

parcela registra KN „.“ č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXXX m2

zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., okr. F.,

parcela registra KN „.“ č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m2

parcela registra KN „.“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXX m2

parcela registra KN „ Č.. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. Š., parcely registra KN „ Č.. XXXX (v súčasnosti pare. registra KN „ Č.. XXXX/XXX, XXXX/XXX/ XXXX/XXX), XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., parcely registra KN „ č. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., parcely registra KN „ č. XXX/X (v súčasnosti pare. registra KN „ č. XXX/XXX E. XXX/XXX), XXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X (v súčasnosti pare. registra KN „ Č.. XXXX/XXX E. XXXX/XXX), XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X (v súčasnosti pare. registra KN „ č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX/XXX, XXXX/XXX), XXXX/X E. XXXX (v súčasnosti pare. registra KN „ č. XXXX/XXX, XXXX/XXX), zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š.. Uvedení osvedčiteľia svoje vlastnícke právo k osvedčovaným parcelám odvodzovali z právneho titulu neformálnej kúpnej zmluvy uzavretej XX.X.XXXX. Predmetné parcely mali trvalé a nepretržite užívať od XX.X.XXXX v dobrej viere, že im vlastnícky patria. Z právneho titulu kúpy, dlhodobosti, dobromyseľnosti, nerušenosti a bezspornosti držby mali nadobudnúť vlastnícke právo k osvedčovaným parcelám vydržaním ku dňu XX.X.XXXX. Na základe notárskej zápisnice W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX zo dňa 23.5.2005 boli sporné parcely zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX E. XXX, k. ú. Š. v prospech osvedčiteľov E. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. U. XX, R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. E. Y. C., nar. XX.X.XXXX, S. XXX, každý z nich v podiele X/X k celku. Darovacou zmluvou zo dňa X.X.XXXX, ktorej vklad do KN bol povolený pod U. XXXX/XXXX uvedení osvedčiteľia E. Q., nar. XX.XX.XXXX, R. J., nar. XX.X.XXXX E. Y. C., nar. XX.X.XXXX previedli svoje podiely na sporných parcelách, každý v podiele X/X k celku na žalovaného v 1. rade v podiele X/X k celku, na žalovaného v 2. rade v podiele X/X k celku a Y.. R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. v podiele X/X k celku. Darca R. J., nar. XX.X.XXXX tak urobil prostredníctvom udeleného splnomocnenia pre Y.. R. J., nar. XX.X.XXXX a darcovia E. Q., nar. XX.XX.XXXX E. Y. C., nar. XX.X.XXXX tak urobili prostredníctvom udeleného splnomocnenia pre žalovaného v 2. rade. Na základe uvedenej darovacej zmluvy zo dňa X.X.XXXX boli sporné parcely zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX E. XXX, k. ú. Š. v prospech žalovaného v 1. rade v podiele X/X k celku, žalovaného v 2. rade v podiele X/X k celku a Y.. R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. v podiele X/X k celku. Kúpnu zmluvou zo dňa X.X.XXXX, ktorej vklad do V. bol povolený pod U. XXXX/XXXX previedol Y.. R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. svoj podiel X/X k celku na sporných parcelách na žalovaného v 2. rade. Na základe uvedených právnych úkonov sú v súčasnosti sporné parcely zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX E. XXX, k. ú. Š. v prospech žalovaného 1. rade v podiele X/X k celku titulom darovacej zmluvy zo dňa X.X.XXXX a žalovaného 2. rade v podiele X/X k celku titulom darovacej zmluvy zo dňa X.X.XXXX (podiel X/X k celku) a kúpnej zmluvy zo dňa X.X.XXXX (podiel X/X k celku). Na základe vyššie uvedených skutočností a predložených dôkazov je nesporné, že vlastníkom sporných parciel sa stal titulom konfiškácie Š., ktorý s týmto majetkom nakladal ako s majetkom štátu. Aj keď v rámci III. etapy boli sporné parcely zapísané na uvedené listy vlastníctva v prospech pôvodných vlastníkov C. S., Y. S., C.. Q., R. S. E. I. S., tento zápis však bol v rozpore so zápsimi v citovaných PK zápisniciach, v ktorých konfiškácia bola riadne vyznačená, ako aj listinami o konfiškácii (poštátne) sporných parciel uvedeným pôvodným vlastníkom. Zápisy do pozemkovej knihy do 31.12.1950 mali konštitutívne účinky, t. j. práva a záväzky k nehnuteľnostiam sa nadobúdali, menili, alebo zanikali zásadne až vkladom do pozemkovej knihy (ich výmazom), čo bola všeobecne známa skutočnosť. Pozemková kniha bola vždy verejná, teda zápisy v nej bolo možné bez problémov zistiť. V danom prípade zápis v pozemkovej knihe, teda v PK zápisniciach č. XXX, XXX, XXX, XX, XX, k. ú. Š., s vyznačením konfiškácie podľa nar. 104/1945 Zb. k sporným parcelám svedčil v prospech štátu. Žalobca poukázal aj na ustanovenie § 70 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), v zmysle ktorého sú údaje katastra uvedené v § 7 hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku. Poukazujúc na zápisy v citovaných PK zápisniciach, v ktorých konfiškácia bola riadne vyznačená, ako aj listinné dôkazy o konfiškácii sporných parciel, tieto preukazujú opak zápisu na listoch vlastníctva, kde boli pôvodne (pred osvedčením sporných parciel) zapísaní pôvodní vlastníci sporných parciel I. S. a spol. Tieto dôkazy svedčia o vlastníckom práve Š. k sporným parcelám. To, že sporné parcely mali nadobudnúť právni predchodcovia žalovaného v 1. a 2. rade (osvedčiteľia) na základe kúpnej zmluvy uzavretej XX.X.XXXX a že sporné parcely mali právni predchodcovia žalovaných užívať ako svoje vlastníctvo nevyplýva zo žiadnych listinných dôkazov, ani z ďalších skutočností (okolností) ohľadom nakladania s dotknutými parcelami. Nebola predložená žiadna kúpna zmluva o prevode sporných parciel na právnych predchodcov žalovaných (osvedčiteľov), ani iný relevantný dôkaz, z ktorého by táto skutočnosť mala vyplývať. Navyše z notárskej zápisnice ani nevyplýva, kto mal tieto parcely previesť na osvedčiteľov, okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy, kúpnej ceny a pod. Š. ako vlastníkom sporných parciel nepreviedol tieto parcely na osvedčiteľov.

Žiadna relevantná skutočnosť nesvedčí o držbe a užívaní predmetných parciel právnymi predchodcami žalovaných. Vzhľadom na veľký rozsah osvedčovaných parciel sa javia uvedené skutočnosti o nadobudnutí sporných parciel na základe neformálnej kúpnej zmluve a následnej držby sporných parciel osvedčiteľmi ako absolútne nereálne a účelové. Je nepochopiteľné, že právni predchodcovia žalovaných sa nepokúšali vysporiadať svoj vzťah k parcelám zápisom či už do pozemkovej knihy alebo evidencie nehnuteľnosti (pri takom rozsiahlom majetku), neurobili tak ani po roku XXXX a až po XX-M. rokoch si cestou notárskeho osvedčenia osvedčili sporné parcely. Právni predchodcovia žalovaných (osvedčители) nespĺňajú zákonné podmienky vydržania sporných parciel. Vychádzajúc zo zistených skutočností, vyhlásenie splnomocnených zástupcov osvedčiteľov v notárskej zápisnici W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX sa nezakladá na pravde, vychádza z pochybných skutočností, nemá oporu v žiadnej listine, ani žiadnej okolnosti, ktorá by zakladala právny titul držby. Absentuje akákoľvek dobromyseľnosť osvedčiteľov vyžadovaná na začiatku, alebo počas plynutia vydržacej lehoty. Nebolo preukázané splnenie ani jednej zákonnej podmienky vydržania. Vyhlásenie splnomocnených zástupcov osvedčiteľov v uvedenej notárskej zápisnici je len subjektívnym vyhlásením, ktoré nemá oporu v žiadnej objektívnej skutočnosti, preukazujúcej oprávnenosť nároku osvedčiteľov na sporné parcely. Podľa citovanej notárskej zápisnice k vydržaniu sporných parciel malo dôjsť ku dňu XX.X.XXXX. Poukazujeme však na to, že podľa Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., ktorý platil na našom území od 1.1.1951 do 1.4.1964, nebolo možné vydržať nehnuteľnosti v socialistickom vlastníctve. V danom prípade sporné parcely boli zo zákona vo vlastníctve Š., teda boli predmetom socialistického vlastníctva. Na základe uvedeného, právnym predchodcom žalovaných (osvedčiteľom) nesvedčí vlastnícke právo k sporným parcelám ani zo zmluvy, ani inej právnej skutočnosti. Ako nevlastníci nemohli so spornými parcelami ďalej platne nakladať. Takéto právne úkony sú absolútne neplatné. Žalovaní v 1. a 2. rade nadobudli sporné parcely od nevlastníkov. Poukázal týmto na zásadu rímskeho práva „nemo plus iuris ad alium transfere potest, quam ipse habet“, v zmysle ktorej z nepráva nemôže vzniknúť právo. Na základe toho právni nástupcovia nemôžu platne nadobudnúť vlastnícke právo k sporným parcelám, ak subjekt, od ktorého odvodzujú svoje vlastnícke právo k sporným parcelám, toto právo nikdy nenadobudol, a teda ho ani nemohol ďalej platne previesť. Tak darovacia zmluva zo dňa X.X.XXXX, ako aj následná kúpna zmluva zo dňa X.X.XXXX sú neplatné právne úkony, pretože tak osvedčители ako darcovia a neskôr aj Y. R. J., nar. XX.X.XXXX ako predávajúci prevádzali sporné parcely, ktoré im vlastnícky nepatrili, ale boli vo vlastníctve Š.. O konfiškáciu sporných parciel podľa nariadenia č. 104/1945 Zb. n. SNR opiera žalobca svoje vlastnícke právo k sporným parcelám a tým preukazuje svoju aktívnu legitimáciu v tomto spore. Pozemky vo vlastníctve štátu spravuje podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, zákona SNR č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“) a zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov Slovenský pozemkový fond.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade navrhli žalobu zamietnuť. Žalovaný v 1. rade uviedol, že sporné nehnuteľnosti boli vo vlastníctve pôvodných vlastníkov C. S., Y. S., C. Q., I. S. E. R. S., pričom geometrickým plánom X/XXXX boli rozdelené na nové parcely, ktoré boli na základe prídelových listín prevedené na nových majiteľov. Mal za to, že pokiaľ na základe prídelových listín došlo k zmene vlastníckeho práva k sporným parcelám zo žalobcu na nových vlastníkov, žalobca nemôže mať aktívnu legitimáciu v spore. Žalovaný v 2. rade argumentoval obdobne a poukázal aj na to, že L. T. S. sám vydal súhlasné stanovisko k vydržaniu pozemkov, čo vedie k spochybňovaniu vlastníckeho práva žalovaných.

4. Následne žalovaný v 2. rade vo vyjadrení zo dňa 24.2.2017 argumentoval tým, že pokiaľ by súd aj pripustil že ku konfiškácii v danom prípade došlo, je potrebné skúmať, komu bol tzv. výmerom skonfiškovaný majetok pridelený, pretože existencia každého výmeru je dôkazom o tom, že vlastníkom v ňom uvedeného majetku (pozemku) je osoba, ktorej bol tento majetok pridelený. Štát akceptoval príslušníkov rodiny S. ako vlastníkov pozemkov aj ešte aj v roku XXXX. Nemôže preto Š. tvrdiť, že bol vlastníkom týchto pozemkov po celú dobu.

5. Na pojednávaní konanom dňa 9.6.2017 právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že právni predchodca žalovaného v 1. rade nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na základe notárskej zápisnice z roku XXXX. Žalobca tvrdí, že je vlastníkom nehnuteľností, avšak až do roku XXXX sa o tieto nehnuteľnosti nezaujímal. Do roku XXXX, dokonca boli vedení ako vlastníci rodina S.. Žalovaný v 1. rade nadobudol nehnuteľnosť darovacou zmluvou od svojho otca, teda od právneho nástupcu, ktorým bol jeho

I.. Žalovaný bol presvedčený o tom, že I. na neho prevádza vlastnícke práva k týmto nehnuteľnostiam uvedenou darovacou zmluvou. Žalovaný v 1. rade bol pri uzatváraní darovacej zmluvy dobromyseľným a po celý čas od darovania bol dobromyseľným v tom, že mu tieto nehnuteľnosti patria. Má za to, že vyššie riziko nedbanlivosti má znášať vlastník domnelý.

6. Žalovaný v 2. rade pri výsluchu na pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že nadobudol tieto pozemky od svojho L. E. Q.. Okolnosti, na základe akého titulu mal nadobudnúť vlastnícke právo, mu nie sú známe. V roku XXXX, keď nadobudol vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam, na listoch vlastníctva boli uvedení ako vlastníci len S.. O konfiškácii sa dozvedeli až po tom, čo bola podaná žaloba zo strany N. L.. O tom, že mala byť nejaká konfiškácia sa dozvedeli oveľa neskôr. V roku XXXX od Q. S., C. T., kúpil časť lesa, ktoré dostala spolu s ostatnými od Š. N.. Bolo to rozhodnutie Pozemkového úradu. Keby vedel o tom, že je problém s konfiškáciou, povedal by svojmu L.V., že do takýchto vecí nejde. Nikdy nikto nespochybňoval vlastnícke právo k pozemkom, ktoré kúpil od pani S., aj keď je pravdou, že tieto nehnuteľnosti sa netýkajú tohto konania, nikto nespochybňoval vlastnícke právo k týmto pozemkom. Pri spisovaní notárskej zápisnice W. XXX/XXXX bol prítomný v zastúpení L., mal jeho plnú moc. Všetko bolo dojednané s notárkou, všetky podklady dostal do ruky. Nevie, kto riešil tieto podklady, ale podklady mu dal L.. Nevedel uviesť, čo prehlásil do notárskej zápisnice.

7. Žalovaný v 2. rade v podaní zo dňa 13.7.2017 uviedol, že má za to, že konfiškácia, od ktorej odvádza žalobca svoje vlastnícke právo nebola uskutočnená zákonne, a teda žalovaný nikdy tieto pozemky nenadobudol do svojho vlastníctva. Avšak v prípade, ak sa súd nestotožní s argumentáciou žalovaného v 2. rade a dospeje k záveru, že konfiškácia sporných pozemkov prebehla zákonným spôsobom, má žalovaný v 2. rade za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní, nakoľko v súlade s vtedy platnou právnou úpravou, boli tieto údajne skonfiškované pozemky prerozdelené medzi pridencov.

8. Žalobca v podaní zo dňa 30.8.2017 uviedol v súvislosti so vzdaním sa (zrieknutím) prídely to, že opustenie vecí je jednostranný právny úkon obsahujúci prejav vôle vlastníka vecí, ktorým sa vzdáva vlastníctva bez toho, že by prevádzal vlastníctvo na inú osobu, ktorý môže byť urobený výslovne alebo mlčky. Veci, ktoré nepatria nikomu inému, sú vo vlastníctve Š., ak nemajú cenu len nepatrnú. Na to, aby sa vlastníkom vecí nikomu inému nepatriacich stal Š., nie je potrebný žiaden nadobúdaci právny úkon. Š. nadobudne vlastníctvo priamo zo zákona. Podľa konštantnej judikatúry súdov je možné sa účinne vzdať aj prídely, tj. vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré boli pridelené Výmerom o vlastníctve pôdy, vydaným podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR (vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/279/2005 zo dňa 26.4.2006, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/46/2007 zo dňa 31.10.2007, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/20/2012 zo dňa 26.10.2012).

9. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 19.9.2017 uviedol, že preukázali, že zo strany Š. došlo k prevodu vlastníckeho práva na tretie osoby, preto v danom prípade žalobca nemôže byť v žiadnom prípade aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Pokiaľ sa jedná o predložené dôkazy týkajúce sa vzdania sa výmerov, tieto nie je možné stotožniť a ani sa im to nepodarilo s parcelami, ktoré sú predmetom tohto sporu.

10. Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 19.9.2017 uviedla, že nie je pravdou tvrdenie, že všetok majetok ohľadom konfiškácie bol skonfiškovaný. Cieľom bolo prerozdeliť tento majetok a teda pôda bola prerozdeľovaná aj iným spôsobom, napr. na okresné národné výbory alebo do užívania. Nemožno absolutizovať, že všetky pozemky boli prerozdelené. Tak isto nebolo preukázané, či sa jedná o pravé listiny.

11. Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 27.11.2017 uviedla, že pokiaľ sa jedná o legitimáciu, má za to, že ju preukázali rozhodnutiami konfiškačnými na mená I. S. E. R. S. a ďalší S.. Uvedená konfiškácia bola vyznačená v pozemnoknižných zápisniciach pod č.d. XXXX/XX. Do spisu doložili aj ďalšie listiny, okrem iného aj potvrdenie vodohospodárskeho odboru zo dňa X. XX. XXXX, kde bolo konštatované, že došlo ku konfiškácii uvedených pozemkov podľa nariadenia 104/45. V podaní zo dňa 6.2.2018 ďalej uviedla, že vlastníkom sporných parciel je žalobca a to na základe konfiškácie podľa nar. SNR č. 104/1945 Sb. Žalovaní nepreukázali pravdivosť tvrdení uvedených v notárskej zápisnici W. XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, od ktorej si odvodzujú svoje nároky na sporné parcely. Pôvodným osvedčiteľom podľa notárskej zápisnice W. XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX (právnym predchodcom

žalovaných) nesvedčí vlastnícke právo k sporným parcelám na základe žiadnej právnej skutočnosti. Pokiaľ títo so spornými parcelami ďalej nakladali, nakladali ako nevlastníci.

12. Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 2C/244/2015 zo dňa 25.6.2018 rozhodol tak, že vyhovel žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. XXCo/X/XXXX zo dňa 21.10.2019 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd druhej inštancie uviedol, že „dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie je potreba zaoberať sa s aktívnou legitimáciou žalobcu. Na jednej strane žalovaní spochybňujú aktívnu legitimáciu žalobcu a poukazujú na svoje vlastnícke právo, ktoré odvíjajú od neformálnej kúpnej zmluvy z roku XXXX. Na druhej strane predložili dôkazy o pridelení pozemkov Š. pre prídelcov v rokoch XXXX-XXXX, potom, čo nehnuteľnosti - poľnohospodárska pôda, bola skonfiškovaná pôvodným vlastníkom. Tieto skutočnosti zásadne spochybňujú obranu žalovaných o nadobudnutí ich vlastníctva. Pri opätovnom rozhodnutí súd prvej inštancie by mal zobrať do úvahy aj ustanovenia § 34 ods. 1, 2 zákona č. 330/1991 Zb., ktoré zástupcu žalobcu charakterizujú ako nepodnikateľa, konajúcich vo verejnom záujme. Po zvážení všetkých vzájomných súvislostí vo veci je potrebné opätovne rozhodnúť. V rozhodnutí vo veci samej rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania.“

14. Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní konanom dňa 19.6.2020 uviedla, že aj keď už sa tým niekoľkokrát zaoberali v tomto konaní, opätovne musí povedať, konfiškácia bola riadne vykonaná v zmysle nariadenia 104/1945. Rodina S. o tom vedela. Sú listiny v spise, kde podávali odvolanie a ich odvolaniu nebolo vyhovené. Tak isto bol zápis vykonaný aj v pozemnoknižných zápisniciach, bolo vydané uznesenie súdu, ktorým povolil zápis a ten zápis z tej konfiškácie bol riadne vykonaný vo všetkých pozemnoknižných zápisniciach. To, že došlo k nesprávnemu zápisu na listy vlastníctva v určitom období na základe, to sú tzv. druhé a tretie etapy zápisu parciel na listy vlastníctva. K tomu sa takisto vyjadrovali a k tomu aj krajský súd sa vyjadril, že áno, boli chybné vykonané, pretože konfiškáciu mal za preukázanú. Bola riadne vykonaná. O tom rodina S. vedela. Uplatnili si dokonca aj reštitúciu podľa reštitučných predpisov. To znamená, že vedeli o všetkých týchto skutočnostiach, že došlo k poštatneniu na základe konfiškácie. Odvolávali sa v tom čase na konfiškáciu svojho majetku a v súčasnom období aj podávali návrh na vydanie nehnuteľností v zmysle reštitučných predpisov. Nemožno sa stotožniť s tým, že by nedošlo ku konfiškácii tohto majetku. Opätovne zdôraznila to, že žalovaní tvrdia, že sú tu nejaké prídely a že boli tieto parcely pridelené prídelcom. Ide len o tvrdenie žalovaných, ale strana sporu má nielen povinnosť tvrdenia, ale povinnosť svoje tvrdenia aj preukázať a to je bremeno dôkazu. Nie žalobca má preukazovať tvrdenia žalovaných. Zo súčasne zisteného skutkového stavu, ktorý je v spise nevyplýva, aby prídely, ktoré sú predmetom spisu sa týkali sporných parciel, aby tí prídelcovia, alebo teda tie osoby uvedené v tých prídelových listinách, boli aj vlastníkami sporných nehnuteľností, pretože rodina S. mala väčšie množstvo majetku, než je predmetom tohto konania. Povedať, že nejaký majetok bol pridelený a vzťahovať to na konkrétne sporné parcely, to je nedostatočné. Musíte mať zidentifikované, že áno a aj to nestačí, pretože musí byť preukázané, že tým prídelcom skutočne aj patrí. Toto však už podľa jej názoru nespĺňa podmienky procesnej obrany na strane žalovaných, pretože preukazovať vlastníctvo tretích osôb v tomto konaní, toto nie je predmetom tohto konania. Predmetom tohto konania je existencia alebo neexistencia vlastníckeho práva žalovaných k sporným parcelám. Podľa názoru žalobcu žalovaní si nemôžu cez tretie osoby preukazovať svoje vlastnícke právo. Práve ich bremeno tvrdenia a dôkazné je o tom, že im patrí a nie, že patrí tretím osobám. Takisto mala za to, že tu už dochádza až k zneužitiu práva na strane žalovaných, pretože pokiaľ by sa týmto spôsobom malo viesť dokazovanie v tomto konaní, čo považuje za nevhodné, spôsobujúce prieťahy v konaní, nič sa nedosiahne, nepreukáže sa žiadne vlastnícke právo bez aktívnej účasti a vôle práve tých tretích osôb. Žalovaní predsa nemôžu dokazovať, že majú vôľu stať sa vlastníkom. Absolútne nikto z nich sa neprihlásil zo strany tých prídelcov o prídel, ak teda majú za to, že im patrí to vlastnícke právo. Čiže vôľu ich nemôžu nahrádzať žalovaní. Tu predkladali v rámci tohto konania listiny o vzdaní sa prídelov. Tu prichádzajú ďalšie otázky do úvahy, ktorými by sa musel súd v tomto konaní vysporiadať, aby sa preukazovalo vlastníctvo tretích osôb. A toto nie je účelom ani zmyslom tohto konania, ktoré je tu, pretože by mohli vyvstať otázky o opustení veci, aj o úmrtí, aj o vydržaní pre Š. a tak ďalej a v tomto konaní nemôžu nahradiť vôľu tretích osôb, rozhodovať o ich vlastníckom práve a v konečnom dôsledku, aj keby tu dospeli k nejakému záveru, títo prídelcovia majú právo domáhať sa potom svojho nároku vo vzťahu napríklad k Š.. Rozsudok je záväzný voči stranám sporu a ich právnym nástupcom. Nie voči tretím osobám. Čiže nič iné sa tu nedosiahne a je to úplne nezmyselné a priečiace sa zásade hospodárnosti konania, vôbec ako preukazovania bremena tvrdenia atď. V súvislosti aj s tým, že pre rozsudok súdu

je dôležitý stav v čase vyhlásenia rozsudku. Je to určitý stav, ktorý vyplýva z tých skutkových okolností, ale nemusí byť zistená celá objektívna pravda. Jednoducho predmetom konania majú byť len rozhodné skutočnosti a nie skutočnosti, ktoré pre toto konanie nie sú rozhodné a ktoré by sa ani neodstránili v tomto konaní. Bez nejakej aktívnej účasti nemožno rozhodovať o vlastníkovi, ktorý ani nie je stranou sporu, ani nemôže sa k veci vyjadriť. Takže má za to, že žalovaní neunesli ani bremeno ani čo sa týka vydržania, na to už poukazovali v doterajších svojich prednesoch, ani čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu. Má za to, že dochádza takýmto spôsobom, teda tie námietky alebo obrana žalovaných, asi napĺňa už skutkovú podstatu zneužitia práva, o ktorej sa hovorí v článku 5 CSP, zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone, odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo svojvoľne a bezúspešne uplatňovania alebo bránenie práva ako vedomým dôvodným prietahom v konaní. V tomto paragrafe CSP je povedané, že nikto nesmie mať prospech z vlastného nepoctivého správania. Poukázala na to, že právo, ktoré bolo nadobudnuté protiprávne je nedovolené, nemôže požívať právnu ochranu. Ak by takýmto spôsobom viedli dokazovanie, čo by bolo 10 - 15 rokov absolútne neúčelné, lebo v konečnom dôsledku by sa dospelo k tomu, že tí prídelcovia, pokiaľ sa budú cítiť, že im skutočne patrí k týmto sporným parcelám vlastnícke právo, tak sa môžu domáhať svojho vlastníckeho práva. Tento rozsudok im nezakladá nijakú prekážku rozsúdenej veci alebo niečo. Čiže má za to, že ak by súd dospel k záveru, že zamietne tú žalobu z dôvodu tej obrany alebo tvrdení žalovaných, ktoré spočíva hlavne v tom, že spochybňuje konfiškáciu a predkladajú prídelov svedčiacie o vlastníctve nie ich, ale tretích osôb, má za to, že vlastne tým by sa konvalidoval nezákonne protiprávny stav, ktorý v tejto spoločnosti nemôže obstať. Poukázala na to, že v danom prípade dochádza k takýmto postupom alebo výkonom práva zo strany žalovaných k zneužitiu práva.

15. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní dňa 19.6.2020 uviedol, že naopak k zneužitiu práva dochádza zo strany žalobcu, lebo sám tvrdí žalobca, že došlo k platnej konfiškácii a následne zo spisu vyplýva, ak sa táto skutočnosť preukáže, že tieto predmetné nehnuteľnosti boli ďalej na základe prídelových listín pridelené fyzickým osobám. V konaní dokázali, v súlade s rozhodujúcou súdnou praxou, že takéto listiny zakladajú vlastnícke právo a teda aj napriek tomu, že žalobca má k dispozícii listiny, z ktorých je spochybnené jeho vlastnícke právo, tvrdí a žiada súd, aby súd rozhodol, že je vlastníkom týchto nehnuteľností. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietol a priznať v prípade úspechu trovy v rozsahu 100 %.

16. Právna zástupkyňa žalovaného v 2. rade na pojednávaní dňa 19.6.2020 okrem iného uviedla, že žalovaný v 1. rade spochybnil dostatočným spôsobom aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Je to práve žalobca, ktorý v konaní zatajuje podstatné skutočnosti a to v prípade, ak súd dospeje k záveru, že konfiškácia bola učená zákonne, takže následne tieto pozemky Š. poprideloval ďalším vlastníkom a teda tú skutočnosť, že nie je vlastníkom týchto pozemkov. Navrhla žalobu zamietol a priznať žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

17. Reprodukujúc vykonané dokazovanie súd prvého stupňa konštatuje, že sa oboznámil s nasledovnými podaniami strán sporu a listinnými dôkazmi a to: žaloba č.l. 1-12, výpisy z listov vlastníctva č.l. 13-41, notárska zápisnica W. XXX/XXXX č.l. 42-48, pozemnoknižné zápisnice č.l. XXX, XXX, XXX, XX E. XX, návrh sekcie „F.“ povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č.l. 49, uznesenie súdu č.l. 50, vyjadrenie žalovaného v 2. rade č.l. 57-58, vyjadrenie žalovaného v 1. rade č.l. 60-62, výkaz prídelov č.l. 63-69, výkaz plôch č.l. 70-84, vyjadrenie žalovaného v 2. rade č.l. 111-113, oznámenie Správy štátnych lesov č.l. 115-118, upovedomenie povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č.l. 121, výpisy z pozemkovej knihy č.l. 123-128, výmery a prídelové listiny č.l. 129-166, list z pozemkovej knihy č.l. 167, výmery a prídelové listiny č.l. 169-212, prídelová listina č.l. 222-224, stanovisko Obvodného pozemkového úradu č.l. 225, obžaloba č.l. 226-232, splnomocnenie č.l. 233, vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu že nemá výhrady k zápisu vlastníckeho práva č.l. 234, žiadosť o vyjadrenie podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. adresovaná Slovenskému pozemkovému fondu č.l. 235, čestné prehlásenie č.l. 236, potvrdenie Obecného úradu Š. č.l. 237, splnomocnenie č.l. 238, vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu č.l. 239, žiadosť o vyjadrenie podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. č.l. 240, čestné prehlásenie č.l. 241, splnomocnenie č.l. 242, vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu č.l. 243, žiadosť o vyjadrenie podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. č.l. 244, čestné prehlásenie č.l. 245, potvrdenie Obecného úradu Š. č.l. 246, rozhodnutie konfiškačnej komisie č.l. 247, žiadosť na uplatnenie si nároku č.l. 250, podanie žalobcu č.l. 251, úplné výpisy z listu vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX k.ú. Š. č.l. 252-262, snímky z katastrálnej mapy vrátane ortofotosnímkov na sporné parcely č.l. 263-274, výpis z listu vlastníctva, kde boli zapísané sporné parcely V. „. Č.. XXX,

XXX, XXX/X, XXX/X v prospech Š. - I. F. č.l. 275, list Slovenského pozemkového fondu zo dňa 29. 9. 1992 č.l. 276, podanie Okresného úradu, majetkoprávny referát v F. zo dňa 12. 10. 1992 č.l. 277-278, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. XC/XXX/XXXX č.l. 279-292, nájomná zmluva č.l. 293-294, preukázanie výmery pôdy užíwanej poľnohospodárskym podnikom č.l. 295, žiadosti o prešetrenie a zaslanie archívnych dokumentov č.l. 296-298, vyjadrenie Poľnohospodárskeho podielníckeho družstva F. č.l. 300, podanie žalovaného v 2. rade č.l. 302-303, rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. XCdo/XX/XXXX č.l. 304-309, podanie žalobcu zo dňa 30. 8. 2017 č.l. 310-319, odpovede Ministerstva vnútra SR zo dňa 27. 5. 2017 a zo dňa 26. 7. 2017 č.l. 320-321, rozhodnutie konfiškačnej komisie zo dňa X. X. XXXX č.l. 322, potvrdenie ONV v F. zo dňa X. XX. XXXX č.l. 323, prehlásenia prídelcov o vzdaní sa prídelu č.l. 324-349, dodatok ku konečnému prídelovému plánu č.l. 350, odpoveď z Archívu Q. č.l. 358, odpoveď z Archívu U. W. M. č.l. 359, odpoveď zo Štátneho archívu v T. - pracovisko Archív L. č.l. 360, odpoveď zo Štátneho archívu v T. - pracovisko Archív F. č.l. 361, výmery a prídelové listiny č.l. 362-440, podanie žalobcu zo dňa 14. 11. 2017 č.l. 472 z neho žiadosť o vyjadrenie Y. C. zo dňa 6. 5. 2005 č.l. 473, čestné prehlásenie zo dňa X. X. XXXX č.l. 474, žiadosť o vyjadrenie E. Q. zo dňa X. X. XXXX č.l. 475 a čestné prehlásenie zo dňa X. X. XXXX č.l. 476, žiadosť o vyjadrenie R. J. zo dňa X. X. XXXX č.l. 477, čestné prehlásenie zo dňa X. X. XXXX č.l. 478, darovacia zmluva zo dňa X. X. XXXX, splnomocnenie k nej zo dňa XX. X. XXXX č.l. 482, generálna plná moc zo dňa XX. X. XXXX udelená K. Y. Q. č.l. 483-484, kúpna zmluva zo dňa X. X. XXXX č.l. 485-486, obžaloba zo dňa XX. XX. XXXX č.l. 487-493, znalecká posudok V. T. zo dňa XX. X. XXXX č.l. 494-536, zápisnica o výsluchu svedka E. W. zo dňa 28. 5. 2009 č.l. 537, zápisnica o výsluchu svedka Y. Q. zo dňa 30. 4. 2009 č.l. 538, zápisnica o výsluchu svedka N. L. zo dňa 11. 2. 2009 č.l. 539 a zo dňa 30. 4. 2009 č.l. 540, zápisnica o výsluchu svedka R. Š. zo dňa 11. 2. 2009 č.l. 541 a zo dňa 30. 4. 2009 č.l. 542, zápisnica o výsluchu svedka Y. L. zo dňa 5. 2. 2009 č.l. 543 a zo dňa 30. 4. 2009 č.l. 544, zápisnica o výsluchu svedka R.. X. N. zo dňa 22. 4. 2009 č.l. 545; podanie Okresného úradu F. katastrálny odbor zo dňa 21. 9. 2017 č.l. 460 z neho notárska zápisnica R.. U. W. XXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX č.l. 461, geometrický plán zo dňa XX. XX. XXXX č.l. 462, darovacia zmluva zo dňa X. X. XXXX č.l. 463-465, generálna plná moc pre K. Y. Q. zo dňa XX. X. XXXX č.l. 467-468, žiadosť o vyjadrenie podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. č.l. 473, čestné prehlásenie č.l. 474, žiadosť o vyjadrenie podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. č.l. 475, čestné prehlásenie č.l. 476, žiadosť o vyjadrenie podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. č.l. 477, čestné prehlásenie č.l. 478, darovacia zmluva č.l. 479-481, splnomocnenie č.l. 482-484, kúpna zmluva zo dňa X. X. XXXX č.l. 485-486, obžaloba č.l. 487-493, znalecký posudok č.l. 494-536, časť zápisnice o výsluchu svedka E. W. č.l. 537-538, časť zápisnice o výsluchu svedka Y. Q. č.l. 538, časť zápisnice o výsluchu svedka N. L. č.l. 539-540, časť zápisnice o výsluchu svedka R. Š. č.l. 541-542, časť zápisnice o výsluchu svedka Y. L. č.l. 543-544, časť zápisnice o výsluchu svedka R.. X. N. č.l. 545, návrh prídelového plánu č.l. 547-549, výmery č.l. 550-552, zoznam predpokladaných prídelcov a platenie preddavkov na prídelovú cenu č.l. 553-556, grafický plán č.l. 557, dožiadanie č.l. 589, podanie správy - zaslanie č.l. 590, listinné materiály - zaslanie č.l. 591 a to pokladničná kniha č.l. 592-594, uznesenie o začatí trestného stíhania č.l. 595, uznesenie o prerušení trestného stíhania č.l. 596, časť zápisnice o výsluchu svedka R.. T. L. č.l. 597-599, časť zápisnice o výsluchu svedka Y. C. č.l. 600-601, časť zápisnice o výsluchu svedka Y.. R. J. č.l. 602-603, časť zápisnice o výsluchu svedka R. J. č.l. 604-607, výmer č.l. 609-610, podanie žalovaného v 2. rade č.l. 766, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 767-768, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 769-770, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 771-772, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 773-774, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 775-776, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 777-778, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 779-780, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 785, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 787-787, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 789-790, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 791-792, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 793-794, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 795-796, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 800-801, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 802-803, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 804-805, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 806-807, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 808-809, prídelová listina č.l. 810, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 814-815, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 816-817, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 818-819, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 820-821, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 822, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 823, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 824, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 828, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 829-830, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 831-832, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 833-834, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 835-836, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 837, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 838-839, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 843-844, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 845-846, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 847, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 848-849, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 850, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 851-852, výmer o vlastníctve pôdy č.l. 853 a ostatný obsah spisu.

18. Podľa § 123 OZ vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

19. Podľa § 126 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

20. Podľa § 129 ods. 1 OZ, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

21. Podľa § 130 ods. 1 OZ ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

22. Podľa § 132 OZ Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

23. Podľa § 134 OZ oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

24. Podľa § 137 písm. c) OSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

25. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

26. Podľa § 150 ods. 1 CSP Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

27. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

28. Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 56 ods. 1 písm. g/, ods. 3 zákona č. 323/1992 Zb. účinného k 23.5.2005 na žiadosť účastníka notár osvedčuje skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre uplatnenie práv, alebo ktorými by mohli byť spôsobené právne následky. Vydáva najmä osvedčenia o vyhlásení o vydržaní. O osvedčení iných skutočností spíše notár notársku zápisnicu, pre ktorú platia primerane ustanovenia o notárskych zápisniciach o právnych úkonoch podľa § 46 až 55. Z týchto notárskych zápisníc sa môžu vydávať osvedčené odpisy, pre ktoré platia primerane ustanovenia § 74 až 79.

30. Podľa § 57 ods. 3 zákona č. 323/1992 Zb. účinného k 23.5.2005 notár vykonaním úkonu neosvedčuje pravdivosť skutočností uvádzaných v listine.

31. Podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. účinného k 23.5.2005 v notárskej zápisnici o osvedčení vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnosti alebo o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu spíše notár vyhlásenie účastníka k zákonom ustanoveným podmienkam vydržania, 6) najmä o okolnostiach, dobe a nepretržitosti držby nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, prípadne vyhlásenie dotknutého vlastníka nehnuteľnosti a obecného úradu, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, že nemajú ku vzniku uvedeného práva občana výhrady. Ďalej v nej uvedie dôkazy, ktoré mu boli predložené na potvrdenie osvedčovaných skutočností.

32. Podľa § 101 zák. č. 141/1950 Zb. účinného k 28.3.1960 socialistické vlastníctvo má buď formu štátneho vlastníctva alebo formu vlastníctva družstevného.

33. Podľa § 102 zák. č. 141/1950 Zb. účinného k 28.3.1960 národný majetok je výhradne v štátnom socialistickom vlastníctve.

34. Podľa § 115 zák. č. 141/1950 Zb. účinného k 28.3.1960 vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

35. Podľa § 104 zák. č. 141/1950 Zb. účinného k 28.3.1960 s vecami, ktoré sú v socialistickom vlastníctve, možno nakladať, najmä možno také veci scudzovať len v rámci obvyklého hospodárenia, inak len vtedy, ak sú pre to dané podmienky určené v osobitných predpisoch.

36. Podľa § 105 zák. č. 141/1950 Zb. účinného k 28.3.1960 v osobnom vlastníctve sú najmä predmety domácej a osobnej spotreby, rodinné domčeky a úspory nadobudnuté prácou (osobný majetok). Osobný majetok je nedotknuteľný.

37. Podľa § 106 zák. č. 141/1950 Zb. účinného k 28.3.1960 súkromné vlastníctvo sa spravuje ustanoveniami danými pre vlastnícke právo, pokiaľ z nich nevyplýva, že platia len o vlastníctve socialistickom alebo osobnom.

38. Podľa § 110 zák. č. 141/1950 Z.z. účinného k 28.3.1960 vlastnícke pomery k pôde, založené na zásade "pôda patrí tým, ktorí na nej pracujú". spravujú sa občianskym zákonníkom, pokiaľ osobitné predpisy neustanovujú inak.

39. Podľa § 135a O.z. v znení zákona č. 131/1983 Zb. (účinný od 1. apríla 1983) vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnuťelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).

40. Podľa § 134 ods. 1, ods. 3 O.z. v znení zákona č. 509/1991 Zb. (účinný od 1. januára 1992) oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

41. Podľa § 862 ods. 6 O.z. zákona č. 509/1991 Zb. a k ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

42. Podľa § 865 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného k 1.1.1992 do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

43. Podľa § 868 zák. č. 509/1991 Zb. pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

44. Podľa § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 1.1.1992 právo osobného užívania pozemku vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, mení sa dňom účinnosti tohto zákona na vlastníctvo fyzickej osoby. Ustanovenie § 8 ods.1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku tým nie je dotknuté.

45. Podľa § 1 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. S okamžitou platnosťou a bez náhrady konfiškujú sa pre účely pozemkovej reformy pôdohospodársky majetok na území Slovenska, ktorý je vo vlastníctve: a) osôb nemeckej národnosti bez ohľadu na štátnu príslušnosť, b) osôb maďarskej národnosti bez ohľadu na štátnu príslušnosť, c) zradcov a nepriateľov slovenského a českého národa a Československej republiky akejkoľvek národnosti a štátnej príslušnosti, d) účastinných a iných spoločností a právnických osôb, v ktorých kapitálovú alebo majetkovú účasť ku dňu 1. marca 1945 prevažne vlastnili alebo mali v držbe osoby nemeckej alebo maďarskej národnosti akejkoľvek štátnej príslušnosti, pokiaľ tieto osoby nepreukážu, že sa činne zúčastnili na protifašistickom boji, alebo osoby, ktoré spadajú pod ustanovenia ods. 6, e) účastinných alebo iných spoločností a právnických osôb, ktorých správa zámerné a aktívne slúžila nepriateľskému vedeniu vojny alebo fašistickým účelom. Výnimky z tohto ustanovenia povoľuje Sbor povereníkov. Konfiškácii podliehajú aj podiely na pôdohospodárskom majetku (§ 2), ktorých vlastníckymi sú osoby uvedené v ods. 1. Konfiškácii podliehajú aj vlastnícke podiely pôdohospodárskych majetkov rodinných príslušníkov v priamej línii a manželka (manželky) osôb uvedených v ods. 1, pokiaľ boli na nich z týchto osôb prevedené po 29. septembri 1938. Konfiškácii

podlieha aj ten pôdohospodársky majetok, ktorý bol scudzený osobami, uvedenými v ods. 1 až 3, v čase od 29. septembra 1938 a patrí osobám, vo vlastníctve ktorých by inak nespadal pod konfiškáciu, vyjmúc, že by podrobenie takéhoto majetku konfiškácii nezodpovedalo zásadám slušnosti. Povereník pôdohospodárstva a pozemkovej reformy po dohode s povereníkom vnútra upraví spôsob rozhodovania podľa tohto odseku smernicami, ktoré uverejní v Úradnom vestníku. Nekonfiškujú sa podľa ods. 1 pôdohospodársky majetok tých osôb nemeckej alebo maďarskej národnosti, ktoré sa činne zúčastnili na protifašistickom boji, pokiaľ ich pôdohospodársky majetok neprevyšuje výmeru 50 ha pôdy vôbec. Pre posúdenie príslušnosti k nemeckej alebo maďarskej národnosti je rozhodujúcim najmä jazyk používaný v rodinnom styku, alebo príslušnosť k maďarskej alebo nemeckej politickej strane po 29. septembri 1938, alebo priznanie národnosti pri niektorom sčítaní ľudu po roku 1929. Za zradcov a nepriateľov slovenského a českého národa a Československej republiky treba pokladať osoby, ktoré sa považujú za osoby štátne nespoľahlivé podľa § 4 nariadenia č. 50/1945 Sb. SNR. O tom, ktoré osoby treba považovať za osoby nemeckej či maďarskej národnosti (ods. 5) alebo za zradcov alebo nepriateľov slovenského a českého národa a Československej republiky (ods. 6), či účastinné a iné spoločnosti a právnické osoby spadajú pod ustanovenia ods. 1 písm. d) alebo e), či možno pripustiť výnimky podľa ods. 3 alebo 4, ako i o tom, či sú dané podmienky a či bola zachovaná zásada slušnosti podľa ods. 3a, rozhoduje najneskôr do 30. júna 1948 konfiškačná komisia (v ďalšom texte: Komisia). Stálymi členmi Komisie sú: predseda, ktorého menuje Sbor povereníkov na návrh povereníka pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, dvaja zástupcovia Povereníctva pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu a dvaja zástupcovia Povereníctva pre veci vnútorné. Ďalšími členmi Komisie v jednotlivých okresoch sú: všetci členovia rady príslušného okresného národného výboru (správnej komisie), po jednom zástupcovi Jednotného sväzu slovenských roľníkov, Sväzu slovenských partizánov, Sväzu vojakov Slovenského národného povstania, Sväzu protifašistických väzňov, Sväzu zahraničných vojakov a okresnej roľníckej komisie. Zástupcu organizácií, uvedených v predošlej vete, vysiela príslušná okresná odbočka, ak takej niet, príslušné ústredie. Komisia rozhoduje v sídle okresného národného výboru, v obvode ktorého sa nachádza konfiškácii podliehajúci majetok. Predseda zvoláva Komisiu podľa potreby. Komisia je uznášania schopná za prítomnosti nadpolovičnej väčšiny členov a rozhoduje väčšinou hlasov prítomných. Predseda nehlasuje, len pri rovnosti hlasov rozhoduje. Ak o tej istej osobe rozhodne Komisia v rozličných okresoch rozdielne, o konfiškácii rozhodne s konečnou platnosťou Sbor povereníkov. Komisii pri výkone pôsobnosti podľa tohto nariadenia majú byť nápomocné všetky orgány štátnej verejnej správy a ľudové súdy. Rozhodnutím Komisie alebo Sboru povereníkov považuje sa majetok za skonfiškovaný podľa ods. 1, 2, 3 alebo 3a dňom X. Y. XXXX. Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa. Sbor povereníkov nariadením určí, že sa pôdohospodársky majetok osôb spadajúcich pod ustanovenia § 1 ods. 1 písm. b) vyníma čiastočne, najviac však do 50 ha z konfiškácie. Rozhodnutia Komisie, vydané do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia a napadnuté H. XX. R. XXXX, ako aj rozhodnutia Komisie nenapadnuté H. XX. R. XXXX, podľa ktorých osoby nemožno považovať za osoby uvedené v ods. 1 až 3, avšak napadnuté okresným národným výborom (okresnou správou komisiou) po vyjadrení alebo na návrh miestneho národného výboru (miestnej správnej komisie) H. XX. R. XXXX, môže preskúmať Sbor povereníkov H. XX. L. XXXX. Miestny národný výbor (miestna správna komisia) môže sa odvolať do 8 dní proti uzneseniu okresného národného výboru (okresnej správnej komisie) na Sbor povereníkov. Rozhodnutia Komisie, vynesené po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, možno napadnúť odvolaním na Sbor povereníkov do 30 dní po ich vynesení. Sbor povereníkov v lehote 60 dní rozhodnutie Komisie potvrdí, zmení alebo zruší, pričom na návrh povereníka pôdohospodárstva a pozemkovej reformy môže povoliť odklad až do konečného rozhodnutia; odvolania proti rozhodnutiu Komisie podľa ods. 3a majú vždy odkladný účinok až do konečného rozhodnutia.

46. Podľa § 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. pôdohospodárskym majetkom podľa tohto nariadenia treba rozumieť súbor poľnohospodárskych nehnuteľností a lesov, k nim patriace budovy a zariadenia slúžiace vlastnému poľnému a lesnému hospodárstvu, závody pôdohospodárskeho priemyslu, ktoré sú vo vlastníctve osôb uvedených v § 1 ods. 1, ak nie sú právne a hospodársky samostatné, ako aj huteľné príslušenstvo (vlastnému poľnému a lesnému hospodárstvu slúžiaci živý a mŕtvy inventár a poľnohospodárske zásoby, z prevádzky pôdohospodárstva pochádzajúce peniaze, pohľadávky a cenné papiere), ďalej vinohrady, záhrady, rybníky, stavebné parcely, ktoré sú súčasťou poľnohospodárskeho celku, také obytné domy a iné budovy, ktoré podľa svojej povahy môžu byť používané k účelom poľnohospodárskym alebo sú vhodné na ubytovanie presídlencov pri vnútornej kolonizácii a všetky vecné užívacie práva bez ohľadu na to, či sú samostatné alebo či sú príslušenstvom vlastníctva konfiškovaného majetku alebo jeho časti.

47. Podľa § 17 ods. 1,2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. v prídellovej cene, určenej podľa §§ 15 a 16, zahrnuté sú všetky výdavky a poplatky, spojené so skonfiškovaním (§ 1), prídelením (§§ 6 až 11) a s pozemnoknižným prevedením skonfiškovaného majetku. Pozemnoknižné prevedenie prídelu obstará Povereníctvo Slovenskej národnej rady pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu na vlastné trovy.

48. Podľa § 18 ods. 1, ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. pri Povereníctve Slovenskej národnej rady pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu zriaďuje sa Slovenský pozemkový fond (v ďalšom texte "Fond"). Do Fondu plynú príjmy pozemkovej reformy podľa tohto nariadenia. Finančné prostriedky Fondu použijú sa na hradenie dlhov a záväzkov, viaznúcich na skonfiškovaných majetkoch, pokiaľ tieto budú uznané a prevzaté, a na hradenie ostatných výdavkov, spojených s výkonom pozemkovej reformy podľa tohto nariadenia. Fond vedie Povereníctvo Slovenskej národnej rady pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu.

49. Pri určovacích žalobách (ktorou je i žaloba v predmetnej veci) sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia vyžaduje existencia žalobcovho naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení v čase vyhlásenia rozsudku. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu, čo pre neho znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok, aby mohol súd žalobu meritórne prejednať a prípadne jej vyhovieť.

50. Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení je nepochybne daný skutkovému stavu nezodpovedajúcim zápisom vlastníctva nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade, pričom platí, že v prípade, ak sú žalovaní zapísaní v katastri nehnuteľností ako vlastníci predmetu sporu, je bez ďalšieho vždy daný naliehavý právny záujem na takomto určení, lebo len súdne rozhodnutie môže viesť k zmene zapísaného stavu, byť podkladom na pre vykonanie takéhoto zápisu v katastri nehnuteľností a dosiahnuť tak súlad zapísaného stavu so skutočným. Tak je tomu aj v tomto prípade.

51. Vzhľadom na to, že v katastri nehnuteľností sú ako vlastníci sporných parcel zapísaní žalovaní v 1. a 2. rade, táto skutočnosť obmedzuje žalobcu vo výkone jeho práv ako vlastníka sporných parcel. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov určovacia žaloba je spravidla vždy prípustná vo vzťahu k nehnuteľnostiam z dôvodu, že rozsudok vyhovujúci takejto žalobe, je bez ďalšieho podkladom pre zmenu zápisu ohľadom vlastníckeho práva žalobcu k sporným parcelám do V.. Právne postavenie žalobcu, ktorý sa cíti byť vlastníkom predmetných parcel, je bez tohto určenia ohrozené a neisté. Podanou žalobou na určenie vlastníckeho práva sa môže odstrániť právna neistota v postavení žalobcu a zosúladiť stav v katastri nehnuteľností zo stavom právnym. Týmto žalobca preukazuje naliehavý právny záujem na podanej žalobe na určení vlastníctva k sporným parcelám.

52. Predmetom sporu sú pozemky parcela registra V. „. Č.. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. Š. zodpovedá pôvodnej PK parcele č. XXXX, zapísanej v PK zápisnici č. XXX, k. ú. Š., ktorej pôvodným vlastníkom bol C. S. v Z., parcela registra V. „X. Č.. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. Š. zodpovedá pôvodnej PK parcele č. XXXX, zapísanej v PK zápisnici č. XXX, k. ú. Š., ktorej pôvodným vlastníkom bola Y. S., C. Q. v Z., parcely registra V. „X. Č.. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š. zodpovedajú pôvodným PK parcelám č. XXXX,XXXX, XXXX, XXXX, zapísaným v PK zápisnici č. XXX, k. ú. Š., ktorých pôvodným vlastníkom bol R. S. v podiele X/X k celku a I. S. v podiele X/X k celku., parcely registra V. „X. Č.. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š. zodpovedajú pôvodným PK parcelám č. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísaným v PK zápisnici č. XX, k. ú. Š., ktorých pôvodným vlastníkom bol R. S. v celosti, parcely registra V. „X. Č.. XXXX/X, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, zapísané na LV č. XXX k. ú. Š. zodpovedajú pôvodným PK parcelám č. XXX/X, XXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, zapísaným v PK zápisnici č. XX, k. ú. Š., ktorých pôvodným vlastníkom bol I. S. v Z..

53. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne Y. L. zo dňa 30.4.2009 (č.l. 543) spisu súd zistil, že Y. L. nepoznala R. S., I. S., C. S., Y. S.. Nevedela o tom, aby tieto osoby vlastnili nejaké lesy, pozemky, alebo iné majetky v obci Š.. Ona ani nevedela, kde je obec Š., nikdy tam nebola. Jej ani jej predchodcom nezanechali žiadne majetky. Týchto ľudí nepoznala, nevedela nič o ich osude. R. J. z F., E. Q. z W. U. a Y. C. A. S. nepoznala,

nevedela o koho sa jedná, také mená nepočula. Zároveň po nahliadnutí do troch čestných prehlásení Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, E. V., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX o tom, že nehnuteľnosti na listoch vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX užívali jej predchodcovia a príbuzní v dobrej viere ako vlastné a že pôvodní vlastníci týchto nehnuteľností tieto zanechali do užívania jej právnym predchodcom na základe písomnej zmluvy ako aj na základe ústneho dojednania o užívaní pre R. J., E. Q. E. Y. C. uviedla, že takéto čestné prehlásenia nepodpísala, podpisy nie sú jej podpismi.

54. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne Y. L. zo dňa 30.4.2009 (č.l. 544) spisu súd zistil, že Y. L. pri tomto výsluchu vypovedala obdobne ako dňa 5.2.2009 s tým, že nepodpisovala ani jedno čestné prehlásenie a na Obecnom úrade v R. za účelom overovania jej podpisu nebola.

55. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne R.. X. N. zo dňa 22.4.2009 súd zistil, že R.. X. N. dňa XX.X.XXXX vyhotovila notársku zápisnicu W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX. Približne týždeň alebo dva pred spísaním tejto notárskej zápisnice sa dostavili do jej notárskeho úradu Y.. J. E. K.. Q., ktorých dovtedy nepoznala a priniesli so sebou výpisy z katastra nehnuteľností - výpisy z listov vlastníctva, vyjadrenia obce a L. T. S. s tým, že požiadali o spísanie notárskej zápisnice podľa § 63 Notárskeho poriadku, avšak chceli to na tretie osoby. Povedala im, že pokiaľ to takto chcú, musia predložiť špeciálne splnomocnenie určené práve na tento úkon. Ešte im uviedla, čo všetko je potrebné predložiť, aby mohla byť takáto notárska zápisnica spísaná, ale oni už doklady mali pripravené. O nejaký čas sa telefonicky ozval K.. Q. alebo Y.. J. s tým, že splnomocnenia zabezpečili a dohodli sa na konkrétnom termíne spísania notárskej zápisnice, ktorým bol deň XX.X.XXXX. Uvedeného dňa sa do jej úradu dostavili opäť K.. Q. a Y.. J., ktorí predložili požadované doklady a splnomocnenia. Na základe týchto listín a dokladov spísala notársku zápisnicu. Dôkazmi boli vyjadrenie obce Š. a vyjadrenie L. T. S., že nemajú výhrady.

56. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní dňa 27.11.2017 po zákonom poučení uviedol, že účastníkom konania bol jeho I.. Z rozprávania I. ešte z raného detstva vie, že tieto pozemky boli darované. Nebol účastným úkonov, ktoré sa realizovali, bol len obdarovaným. Nezastupoval I. pri osvedčovaní skutočností týkajúcich sa pozemkov v katastrálnom území Š.. I. poveril zastupovaním žalovaného v 2. rade týmito úkonmi. I. určil, ktoré pozemky budú súčasťou prevodov. On o tom nerozhodoval. Pravdepodobne I. vybavoval všetky doklady potrebné pre osvedčenie. I. E. H. pochádzali z U. a v Š. robili u S., I. robil H. W. Q. a H. v N.. Tam sa H. potom stal úraz, na ktorý v krátkom čase zomrel a asi na základe toho sa rozhodli S. previesť na I. pozemky, teda mu darovali pozemok. Žalovaný v 1. rade rodinu S. nepoznal. Vie, že S. darovali aj ďalšie pozemky blízko U., asi I.. O tom, akým spôsobom S. darovali, že malo tam ísť o podielové spoluvlastníctvo, nevedel, ani k tomu, prečo malo dôjsť k darovaniu do podielového spoluvlastníctva. Bol s I. aj U. R., lebo ho I. požiadal, aby ho tam odviezol. Tam podpisovali osvedčenia a nejaké svedectvo. Vtedy aj pani L. spomenula, že H. utrpel úraz. Bol prítomný pri svedeckých výpovediach. Bola tam pani L., pán V. a I.. Oni traja a ešte pán Q. a on. Kto písal plnomocenstvá, nevedel uviesť. Plnomocenstvá podpísal I.. Žalovaný v 1. rade sa nepoznal s rodinou J. a Q.. Až potom, čo mu I. povedal, že by sa s tými pozemkami dalo niečo robiť, navštívil archívy, aby zistil, že či tam nie sú darovacie zmluvy. Na jednaní v R. sa overovali len podpisy svedkov. Jeho splnomocnenie bolo podpísané vo S.. To splnomocnenie, ktoré dal I. a Q. sa podpisovalo vo S.. On (žalovaný v 1. rade) podpisoval len darovaciu zmluvu, stal sa vlastníkom.

57. Svedok R.. T. L. odoprel výpoveď z dôvodu, že by si ňou mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania, keďže v súvisiacej trestnej veci je spoluobžalovaným.

58. Svedok Y.. R. J. vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že pokiaľ sa jedná o osvedčenie, ktoré sa týka pozemkov v obci Š., keď vybavovali to osvedčenie s kolegom Q., splnomocnil ho na tieto úkony I. a vybavovali to spolu s Q.. Zašli na katastrálny úrad a vyžiadali si listy vlastníctva, požiadali kataster o vydanie listov vlastníctva. Tieto osvedčenia im boli vydané s XXX V. kolkom. Tieto nechali posúdiť notárke a až po overení, dobromyseľne, keď mali za to, že nie sú vo vlastníctve Š., urobili následné ďalšie úkony súvisiace so zápisom vlastníckeho práva. Na týchto listoch vlastníctva nebola žiadna ťarcha ani poznámka a zneli na meno pôvodných pozemnoknižných vlastníkov. R. S. ostal S. a ďalší. Keby tam bola zmienka, že tieto pozemky majú patriť Š., že boli skonfiškované Š., alebo že patrili niekomu inému, určite by neurobil úkony v záujme I. tak, že by došlo k osvedčeniu vlastníckeho práva. Nemali vedomosť o konfiškácii alebo vedomosť o akejkoľvek prekážke, ktorá by bránila tomuto osvedčeniu. Až keď prišlo podanie Štátnych lesov na súd, zistil, že by tam mohli byť nejaké konfiškácie, alebo že

tam bola nejaká prekážka konfiškácia alebo niečo podobné. Nevedel sa v týchto veciach orientovať. Spofahli sa na úsudok kompetentných osôb a to notára. On ani I. netušili, čo sú to prídelové plány. Až kým sa s kolegom Q.Á. nedali do hľadania prídelov a prídelových listín, dovtedy tento argument nikto nebral do úvahy, ani vyšetrovateľ v trestnom spise, ani vo veci, kde ich žalujú N. L.. Pri podpisovaní notárskej zápisnice konal za I., I. ho splnomocnil na tento úkon. O rozhodných skutočnostiach vie z rozprávania jeho právnych predchodcov, I. a H.. H. bol v tých časoch Ž.. Vlastnil dokonca niekoľko poľnohospodárskych strojov, vykonával tieto činnosti pre gazdov, chodil mlátiť, rezať drevo. Z jeho rozprávania o tom vie. V tých pohnutých rokoch bol H. perzekuovaný, boli mu spôsobené krivdy nielen na majetku. H. vykonával rôzne činnosti pre rodinu S.. Nebolo mu zaplatené v tých rokoch. Pravdepodobne sa dohodli na nejakej kompenzácii. H. nemal zaplatené za roboty, ktoré vykonával aj pre S., preto pravdepodobne došlo takýmto spôsobom ku kompenzácii. V podstate je to tak, že mali dať tieto pozemky H.. Nemá vedomosť, o akú zmluvu išlo, preto aj pred notárkou uviedli, že sa jednalo o neformálnu zmluvu. Nevedel ani uviesť, či to bolo písomnou alebo ústnou formou. Ak by aj bola písomnou formou realizované, určite neexistuje, lebo bolo v dome vykonané množstvo prehliadok. Nevedel, či I. bol prítomný pri úkonoch s S.. I. bol E., učil sa za E.. V poľnohospodárstve nepracoval. Nevedel ani uviesť, čo bolo podnetom, aby S. darovali trom od seba nezávislým osobám, a títo sa dohodli, že to pôjde do podielového spoluvlastníctva. Nevedel uviesť, či zo strany S. došlo k prevodu nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva. Ani k užívaniu pozemkov právnymi predchodcami sa vyjadriť nevedel. Listiny pre správu katastra pre osvedčenie zabezpečoval pravdepodobne Q. starší, C. starší a asi aj jeho I.. So svedkami jednal I., nebol prítomný pri tom jednaní. Nebol prítomný ani pri osvedčovaní podpisov týchto svedkov. Plnomocenstvá boli pripravované podľa vzoru. Nevedel uviesť, či sám vytlačil niečo z internetu, lebo mal nejaký vzor. I. overoval podpisy na týchto plnomocenstvách, ale on pri overovaní nebol prítomný. Overoval to doma, lebo bol chorý a R.. L. sa dostavil. Poznali sa. Svedok poznal Q. Y.. a pamätal si aj Q. L... S Q. Y. sa pozná, podnikali spolu na jednom dvore. Vedel, že Q. má nejaké lesné pozemky, ktoré kúpil od rodiny S. v Š.K. a párkrát sa spolu rozprávali. Na Q. mal telefonický kontakt, na pána C. nemal telefonický kontakt. Nevedel uviesť, kto spracoval vyjadrenia zo L. T. S., mali vzor, možno to robil on, možno I.. Nevedel uviesť, kto to doručoval na pozemkový fond. Bol pritom spolu s K.. Q. Y., keď oslovili starostu obce, či by také stanovisko dal. Nevedel, kto pripravoval stanovisko za obec, ale bol prítomný pritom, keď to podpisoval starosta. Nevedel uviesť, kto sa podieľal na vypracovaní darovacej zmluvy, len to že bola spoločná. Ďalej uviedol, že nevie, kto vypracoval návrh na vklad do katastra a že darovaciu zmluvu asi podpísal on. Podpisoval to každý za seba. Záverom uviedol, že v živote nerobil veľa prevodov vlastníckeho práva možno tri, štyri, päť.

59. Dňa XX.XX.XXXX bola na tunajší súd (L.. A.. XT/XXX/XXXX) podaná W.Y. okresného prokurátora v F. obžaloba na K.. Y. Q., nar. X.XX.XXXX, Y.. R. J., nar. XX.X.XXXX, Y. C., nar. XX.X.XXXX, K.. Y. Y., nar. X.XX.XXXX, R.. T. L., nar. XX.X.XXXX, u obžalovaných K.. Y. Q., W.. X.XX.XXXX, Y.. R. J., W.. XX.X.XXXX, Y. C., W.. XX.X.XXXX v bode 1 obžaloby pre trestný čin podvodu formou spolupáchateľstva, na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej dohode v úmysle získať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Š., okr. F. a zapísaným na listoch vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX a XXX zabezpečili splnomocnenia, ktoré mali byť vystavené dňa XX.X.XXXX E. Q., W.. XX.XX.XXXX, R. J.I., W.. XX.X.XXXX E. Y. C., W.. XX.XX.XXXX, avšak tieto osoby listiny nepodpísali, a na základe týchto splnomocnení, ako aj vyjadrenia Regionálneho odboru Slovenského pozemkového fondu v F. zo dňa 10.05.2005, obvinený K.. Y. Q. a obvinený Y.. R. J. dňa XX.XX.XXXX v N. na Notárskom úrade R.. X. N.Č. vykonali vyhlásenie o vydržaní podľa zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, v rámci ktorého uviedli nepravdivé údaje o tom, že E. Q., R. J., nar. XX.XX.XXXX a Y. C. sú každý z nich rovným dielom podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Š. a zapísaných na LV č. XXX. X. parcelné č. XXXX ako orná pôda po nebohom C. S., na LV č. XXX. X. parcelné č. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX ako orná pôda, X. parcelné č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX ako trvalé trávne porasty, X. parcelné č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX ako lesné pozemky, ktoré boli pôvodne zapísané v PKV č. XX katastrálneho územia Š. vo vlastníctve R. S. a neskôr, na základe zápisu pod bodom X Č. XXX/XXXX boli skonfiškované v prospech Š. a boli pridelené do užívania príslušnej lesnej organizácii, na LV č. XXX. X. parcelné č. XXX, XXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X ako orná pôda, X. parcelné č. XXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX ako trvalé trávne porasty, X. parcelné č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX ako lesné pozemky, X. parcelné č. XXXX ako vodné plochy, X. parcelné č. XXXX, XXXX, XXXX ako ostatné plochy, ktoré boli pôvodne zapísané v T. Č.. XX katastrálneho územia Š. vo vlastníctve I. S. a neskôr, na základe zápisu pod

bodom X Č. XXX boli skonfiškované nariadením 104/1945 Zb. v prospech Š. a boli pridelené do užívania príslušnej lesnej organizácii, na LV č. XXX. X. parcelné č. XXXX ako orná pôda po nebohej Y. S. a na LV č. XXX, X. parcelné č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX ako ostatné plochy v polovici po nebohom R. S. a v polovici po nebohom I. S., z právneho titulu neformálnej kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX s tým, že uvedené nehnuteľnosti v dobrej viere trvalé a nepretržite užívali od XX.XX.XXXX a vlastnícke právo k nim nadobudli vydržaním dňa XX.XX.XXXX, o čom bola vyhotovená notárska zápisnica č. W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX o osvedčení vyhlásenia o vydržaní podľa Notárskeho poriadku, na základe ktorej boli do katastra nehnuteľností vedenom vtedajšou Správou katastra F. dňa XX.XX.XXXX ako vlastníci predmetných nehnuteľností zapísaní E. Q., R. J., nar. XX.XX.XXXX a Y. C. a následne na základe darovacej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi darcami R. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeným Y. R. J., Y.I. C. a E. Q., zastúpenými K. Y. Q. a obdarovanými Y. R. J., Y. C. a K. Y. Q.Ľ., ktorá bola ako príloha návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predložená dňa XX.XX.XXXX vtedajšej Správe katastra F. a dňa XX.XX.XXXX bol vtedajšou Správou katastra F. vykonaný prevod vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam v prospech obvinených Y. R. J., Y. C. a K. Y. Q., čím takto L. C. A.Ú. N. L. C., Š. T., W. L. Č.. X, XXX XX F. F. E. L. C. A. L. T. S., G.. F. Č.. XX, XXX XX F. spôsobili škodu v celkovej výške XXX XXX,XX eur.

60. Svedok R. J., nar. XX.X.XXXX na pojednávaní dňa 27.4.2018 uviedol, že nevlastnil žiaden majetok. Nič mu nedarovali ani rodičia, lebo nič tiež nemali. Vždy si vystačil sám, takže od nikoho nič nepotreboval. Nikdy sa nezaoberal hospodárením na pozemkoch, bol vyučeným E.. V Š. bol len na výlet ako malý chlapec s otcom na bicykli. Nevedel o tom, že by mali mať nejaké pozemky v Š..

61. Svedok R. Š., nar. X.X.XXXX, bývalý starosta obce Š., pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že S. nepoznal. Potvrdenie dal len za účelom užívania, nie osvedčenia vlastníckeho práva Nakoľko o tie pozemky nikto nemal záujem, boli radi, že sa o nich niekto bude starať a v prípade prevodu chceli, aby to prešlo na I..

62. Ďalej súd zistil, že rozhodnutím Konfiškačnej komisie v sídle ONV v F. č. V. X/XX-K. E. Č.. V. X/XX-U. zo dňa XX.X.XXXX E. X.XX.XXXX bol podľa nar. SNR č. 104/1945 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa (ďalej aj „nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR“) konfiškovaný majetok pôvodných vlastníkov C. S., Y. S., C.. Q., R. S. a I. S. (osoby W. národnosti), zapísaný okrem iného aj v PK zápisniciach č. XX, XX, XXX, XXX a XXX, k. ú. Š. (teda jednalo sa aj o sporné parcely).

63. Podaním č. XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX Prezídium Sekcie „B“ Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, v súlade so zákonom č. 90/1947 Sb., podalo Okresnému L. U. F. návrh na vyznačenie konfiškácie do pozemkovej knihy na majetok uvedených pôvodných vlastníkov C. S., Y.C. S., rod. Q., R. S. a I. S. v PK zápisniciach č. XX, XX, XXX, XXX E. XXX, k. ú. Š..

64. Uznesením Č.. H.. XXXX/XX zo dňa X.XX.XXXX okresný súd povolil zápis konfiškácie podľa nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR v pozemkovej knihe k. ú. Š., okrem iného v PK zápisnici č. XX na nehnuteľnosti knihované pod F. na R. S., v PK zápisnici č. XX na nehnuteľnosti knihované pod F. na I. S., v PK zápisnici č. XXX na nehnuteľnosti knihované pod F. E. F. na R. S. a I. S., v PK zápisnici č. XXX na parcelu č. XXXX knihovanú pod F. na Y. S., C.. Q. a v PK zápisnici č. XXX na parcelu č. XXXX knihovanú pod F. na C. S..

65. Z uvedených skutočností a zápisov v pozemnoknižných zápisniciach a listín o konfiškácii mal súd za preukázané, že sporné parcely boli konfiškované podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR a ich výlučným vlastníkom sa stal titulom konfiškácie Š.. Zápis v pozemkovej knihe, v pozemnoknižných zápisniciach č. XXX, XXX, XXX, XX, XX, k. ú. Š., s vyznačením konfiškácie podľa nar. 104/1945 Zb. k sporným parcelám nepochybne svedčil v prospech Š.. Pozemková kniha pritom bola vždy verejnou a zápisy do pozemkovej knihy do XX.XX.XXXX mali konštitutívne účinky, pokiaľ sa jedná o nadobudnutie vlastníckeho práva a toto sa nadobúdalo až vkladom do pozemkovej knihy.

66. Následne v rozpore so zápsimi v citovaných pozemnoknižných zápisniciach došlo k tomu, že na listy vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, k.ú. Š. boli mylne zapísaní C. S., Y. S., R. S. a I. S..

67. V katastri nehnuteľností sú ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, k.ú. Š., vedení žalovaní v 1. rade ako podielový spoluvlastník v podiele X/X a žalovaný v 2. rade ako podielový spoluvlastník v X/X.

68. Notárskou zápisnicou W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX o osvedčení vyhlásenia o vydržaní podľa zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov boli sporné parcely osvedčené v prospech E. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. U.Ô. XX, R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. a Y. C., nar. XX.X.XXXX, S. XXX, každý z nich v podiele X/X k celku. Vyhlásenie o vydržaní sporných parciel (vrátane ďalších parciel) uvedenými osvedčiteľmi do notárskej zápisnice urobili ako splnomocnení zástupcovia osvedčiteľov žalovaný v 2. rade a Y. R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F.. Predmetom osvedčenia boli (okrem ďalších parciel) sporná parcela registra V. „ Č.. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. Š., parcela registra V. „ Č.. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. Š., parcely registra V. „ Č.. XXXX (v súčasnosti pare. registra V. „ Č.. XXXX/XXX, XXXX/XXX/ XXXX/XXX), XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., parcely registra V. „ Č.. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š., parcely registra V. „ Č.. XXX/X (v súčasnosti pare. registra V. „ Č.. XXX/XXX E. XXX/XXX), XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X (v súčasnosti pare. registra V. „ Č.. XXXX/XXX E. XXXX/XXX), XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X (v L.E. T. C. V. „ Č.. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX), XXXX/X E. XXXX (v súčasnosti pare. registra V. „ Č.. XXXX/XXX, XXXX/XXX), zapísané na LV č. XXX, k. ú. Š.. Uvedení osvedčiteľa svoje vlastnícke právo k osvedčovaným parcelám odvodzovali z právneho titulu neformálnej kúpnej zmluvy uzavretej XX.X.XXXX. Predmetné parcely mali trvalé a nepretržite užívať od XX.X.XXXX v dobrej viere, že im vlastnícky patria. Z právneho titulu kúpy, dlhodobosti, dobromyseľnosti, nerušenosti a bezspornosti držby mali nadobudnúť vlastnícke právo k osvedčovaným parcelám vydržaním ku dňu XX.X.XXXX. Na základe notárskej zápisnice W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX boli sporné parcely zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX E. XXX, k. ú. Š. v prospech osvedčiteľov E. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. U. XX, R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. E. Y. C., W.. XX.X.XXXX, S. XXX, každý z nich v podiele X/X k celku.

69. Darovacou zmluvou zo dňa X.X.XXXX, ktorej vklad do V. bol povolený pod U. XXXX/XXXX uvedení osvedčiteľa E. Q., nar. XX.XX.XXXX, R. J., nar. XX.X.XXXX E. Y. C., nar. XX.X.XXXX previedli svoje podiely na sporných parcelách, každý v podiele X/X k celku na žalovaného v 1. rade v podiele X/X k celku, na žalovaného v 2. rade v podiele X/X k celku a Y. R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. v podiele X/X k celku. Darca R. J., nar. XX.X.XXXX tak urobil prostredníctvom udeleného splnomocnenia pre Y. R. J., nar. XX.X.XXXX a darcovia E. Q., nar. XX.XX.XXXX a Y. C., nar. XX.X.XXXX tak urobili prostredníctvom udeleného splnomocnenia pre žalovaného v 2. rade. Na základe uvedenej darovacej zmluvy zo dňa X.X.XXXX boli sporné parcely zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX E. XXX, k. ú. Š. U. prospech žalovaného v 1. rade v podiele X/X k celku, žalovaného v 2. rade v podiele X/X k celku a Y. R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y.V. XXXX/XX F. v podiele X/X k celku.

70. Kúpnu zmluvou zo dňa X.X.XXXX, ktorej vklad do V. bol povolený pod U. XXXX/XXXX previedol Y. R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. svoj podiel X/X k celku na sporných parcelách na žalovaného v 2. rade. Na základe uvedených právnych úkonov sú v súčasnosti sporné parcely zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX E. XXX, k. ú. Š. v prospech žalovaného 1. rade v podiele X/ X k celku titulom darovacej zmluvy zo dňa X.X.XXXX a žalovaného 2. rade v podiele X/X k celku titulom darovacej zmluvy zo dňa X.X.XXXX (podiel X/X k celku) a kúpnej zmluvy zo dňa X.X.XXXX (podiel X/ X k celku).

71. Podľa § 34 ods. 1, 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách zriaďuje sa Slovenský pozemkový fond (ďalej len "pozemkový fond"). Pozemkový fond je právnická osoba a zapisuje sa do podnikového registra. Sídлом pozemkového fondu je Bratislava. Pozemkový fond môže zriaďovať územné organizačné útvary a určovať ich sídla. Pozemkový fond nie je zriadený na podnikanie. Svoju činnosť vykonáva podľa tohto zákona a osobitných predpisov 21a) vo verejnom záujme a z tejto činnosti mu vznikajú práva a záväzky.

72. Podľa § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách Pozemkový

fond za štát a neznámych vlastníkov koná pred súdom vo veciach nehnuteľností uvedených v osobitnom predpise, 5) podielov spoločnej nehnuteľnosti uvedených v osobitnom predpise 23h) a pozemkov, ktorých vlastníkom nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné; obdobne postupuje správca vo veciach lesných pozemkov vo vlastníctve štátu a lesných pozemkov, ktorých vlastníkom nie je známy.

73. Riadiac sa názorom súdu druhého stupňa po zrušení rozhodnutia sa súd zaoberal aktívnou legitímáciou žalobcu a aj v tomto rozhodnutí musí konštatovať, že žalobcovi svedčí aktívna legitímácia, keďže vychádzajú z zákonných ustanovení, na ktoré odkázal aj súd druhej inštancie, pozemkový fond je právnickou osobou konajúcou za štát a neznámych vlastníkov koná pred súdom, pričom nie je zriadený na podnikanie a svoju činnosť vykonáva vo verejnom záujme.

74. V predmetnom konaní pozemkový fond konal v mene štátu domáhajúci sa určenia vlastníctva pre štát, ku ktorej vlastníctvo svedčilo inému subjektu podľa zápisu v katastri nehnuteľností, nie štátu. Účastníkom občianskoprávných vzťahov môže byť, okrem ďalších subjektov uvedených v zákone, aj štát (§ 21 Občianskeho zákonníka.). V tomto prípade je štát, ako vyplýva z citovaného ustanovenia, právnickou osobou. Nesporne sa preto môže domáhať vo svojom mene na súde svojich práv, v prípade, ak má záujem na ochrane vlastníckeho práva, napr. žalobou na určenie vlastníctva. Štátu zastúpenému pozemkovým fondom v danom prípade svedčí aktívna vecná legitímácia, keďže jednak pozemkový fond je osobou určenou zákonom na konanie pred súdom za štát a za neznámych vlastníkov, pričom platí, že vecnú legitímáciu má zásadne ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide a štát sa domáha určenia svojho vlastníctva, preto nepochybne aktívne legitímovaným v danom prípade je.

75. Následne sa riadiac názorom súdu druhého stupňa nechal priestor žalovaným na odstránenie rozporov, resp. rozdvojenosti ich argumentácie tak, ako to uviedol súd druhej inštancie na odstránenie pochybností o ich obrane o nadobudnutí ich vlastníctva. Žalovaní však podľa názoru súdu zostali na svojej argumentácii a teda neodstránili súdom druhej inštancie spomenuté skutočnosti spochybňujúce ich obranu.

76. V ďalšom súd zotrváva na svojej argumentácii zo svojho rozsudku zo dňa 25.6.2018 a zväčša opakuje sa uvádza, že:

77. V priebehu konania bolo preukázané, že žalovaní, resp. aj ich právni predchodcovia, predmetné nehnuteľnosti osvedčené ako podielové spoluvlastníctvo, nikdy neužívali, od S. nekúpili (viď výpoveď svedka R. J., nar. XX.X.XXXX (č.l. 636 spisu) na pojednávaní, ktorý uviedol, že nikdy nič nevlastnil ani jeho rodičia a nik mu nič nedal, zápisnice o výsluchu svedkyne Y. L. z prípravného konania (č.l. 543-544)) a tiež ostatné vykonané dôkazy majúce charakter nečestného konania týkajúce sa postupu žalovaných pri osvedčovaní vlastníckeho práva k predmetu sporu pred notárkou R. X. N., viedli súd k záveru, že žalovaní predmet konania nikdy do svojho vlastníctva nenadobudli. Zároveň žiadnym spôsobom nepreukázali, aby predmet sporu akýmkoľvek spôsobom v akomkoľvek rozsahu niekedy oni, alebo ich predchodcovia užívali.

78. Po vykonanom dokazovaní je podľa názoru súdu nepochybné, že predmet sporu bol vládny nariadením SNR č. 104/1945 Zb. skonfiškovaný ex lege. Účinnosť tejto konfiškácie nastala v zmysle § 1 citovaného nariadenia rozhodnutím predsedníctva SNR. R., I., Y. E. C. S. spĺňali podmienky osôb podľa § 4 nariadenia č. 50/1945 Zb. SNR. Uvedené skutočnosti boli riadne zapísané v pozemkoknižných zápisniciach. To, že daný zákonný postup bol realizovaný podľa vtedy platných a účinných právnych predpisov niet pochyb, čo dokumentuje aj rozhodnutie Konfiškačnej komisie zo dňa XX.X.XXXX E. X.XX.XXXX a taktiež skutočnosť, že podaním zo dňa XX.XX.XXXX prezídium Sekcie „F.“ poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v súlade so zákonom č. 90/1947 Sb. podalo Okresnému L.H. U. F. návrh na vyznačenie konfiškácie do pozemkovej knihy, čo sa aj následne stalo uznesením Č..H.. XXXX/XX zo dňa X.XX.XXXX, kedy okresný L. povolil zápis konfiškácie podľa nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR v pozemkovej knihe k.ú. Š..

79. Žalovaní odvodzujú svoje vlastnícke právo od svojich právnych predchodcov, ktorí mali každý v jednotlivých tretinových podieloch nadobudnúť vlastníctvo kúpou zmluvou zo dňa XX.X.XXXX a odvtedy predmet sporu užívali nepretržite až do XX.X.XXXX, kedy ho vydržali.

80. Obsah vlastníckeho práva je vyjadrený priamo v ustanovení § 123 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je vlastníkom v medziach zákona oprávnený vec držať (ius possidendi), užívať (ius utendi), požívať jej plodu a úžitky (ius fruendi) a má právo s vecou nakladať (ius disponendi). Právo

vec držať, nazývané tiež právom držby, znamená právo nakladať s vecou ako s vlastnou. Ide o východiskové oprávnenie vlastníka, ktoré je nevyhnutným predpokladom pre výkon jeho ostatných vlastníckych oprávnení. Vydržanie je osobitný spôsob nadobudnutia vlastníctva. V prípade splnenia zákonom určených podmienok dochádza k nemu priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie štátneho orgánu. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním musia byť splnené zároveň tieto zákonné predpoklady: a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržačiu dobu, b) nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je nepretršovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby, c) spôsobilý predmet vydržania. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska, t. j. či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva veci, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí ak tu bol i domnelý dôvod teda, ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí.

81. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok, a z ktorého možno vyvodiť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby veci patrí aj okolnosť, ako vec nadobudol - či mu svedčí nejaký oprávnený nadobúdaci titul. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva. Na rozdiel od preukazovania vlastníctva nebude spravidla treba, aby vydržiteľ preukazoval platný právny dôvod nadobudnutia vlastníctva, ktorý môže byť základom pre zápis vlastníckeho práva do príslušného katastra nehnuteľností, ale postačí existencia takéhoto nadobúdacieho titulu (aj putatívneho), ktorý jeho vnútorné presvedčenie, že sa stal vlastníkom veci, dostatočne opodstatňuje (pozri tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/271/2007).

82. Oprávnená držba predpokladá dobromyseľnosť. Alfou a omegou v otázke vydržania je teda existencia tzv. dobromyseľnosti držiteľa (užívateľa). Dobromyseľnosť spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží, alebo subjektom práva, ktoré vykonáva resp., že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik vykonávaného práva. Práve dobromyseľnosť, resp. jej nedostatok je rozlišovacím kritériom medzi oprávneným držiteľom a držiteľom neoprávneným.

83. Dobromyseľnosť je psychický stav, vnútorné presvedčenie subjektu, preto sama osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Týmto sú, ale skutočnosti vonkajšieho sveta, ktorým sa toto vnútorné presvedčenie prejavuje navonok. Sú to skutočnosti vonkajšieho sveta, z ktorých je možné vyvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, t.j. že mu vec patrí.

84. V roku 1918 vzniklo samostatné Československo, pričom vznikom štátu v rámci právnej istoty nemohlo dôjsť k právnemu vákuu a musela sa vytvoriť právna kontinuita aj s predchádzajúcim právnym stavom. Prvým zákonom nového štátu, bola recepčná norma, zákon č. 11/1918 Sb., ktorý v článku II stanovil, že „všetky doterajšie zemské a ríšske zákony zostávajú zatiaľ v platnosti“. Tento dualizmus pretrval v rámci inštitútov držby a vydržania až do konca roku 1950. Na území Slovenska platilo Uhorské obyčajové právo, pričom sa na vydržanie požadovala pokojná držba bona fidei po určitú dobu. Držba nebola pokojná, ak bolo vydržanie prerušené alebo došlo k spočívaniu. Medzi dôvody prerušenia patrilo uznanie vlastníka, uplatnenie vlastníckeho práva žalobou zo strany vlastníka a strata držby. V prípade prerušenia došlo k strate vydržacej doby a plynutie muselo začať znova. Medzi dôvody spočívania vydržania patrila nepľnoletosť vlastníka veci, ak nemal zákonného zástupcu. Rozdiel oproti prerušeniu bol v tom, že v okamihu odpadnutia dôvodu zastavenia vydržania pokračovala začatá vydržačiaci doba. Právna úprava vydržania nehnuteľností vychádzala z dvoch možností, a to pozemnoknižného vydržania a tiež vydržania mimo pozemkovej knihy. Pri vydržaní hnutelných vecí platili obdobné predpisy ako pri vydržaní mimo pozemkovej knihy. Pozemnoknižné vydržanie patrilo k pôvodným spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva. Dochádzalo k nemu na základe protiprávnej pozemnoknižnej držby trvajúcej 32 rokov. Všeobecnou vydržačou lehotou bola lehota 32 rokov, osobitné boli pre vydržanie proti cirkvi, 40 rokov a 100 rokov proti štátu.

85. Súdna prax pre vydržanie nehnuteľností zdôraznila, že držiteľ musel užívať nehnuteľnosť po uvedení doby vo svojom mene a nie v mene iného, prípadne nie ako nájomník, alebo ako požívateľ, resp. užívateľ. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nemohol vydržať, kto nebol dobromyseľný, teda kto už na počiatku svojej držby vedel o tom, že nehnuteľnosť nadobudol bezprávne, prípadne sa jej zmocnil bez právneho titulu, alebo vedel že patrí inému. Tento spôsob nadobúdania vlastníckeho práva na území Slovenska trval až do účinnosti zákona č. 141/1950.

86. Občiansky zákonník č. 141/1950 v § 115 § 116 (tzv. Stredný OZ) upravoval vydržanie takým spôsobom, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti mohol nadobudnúť ten, kto ju držal oprávnene a nepretržite po dobu 10 rokov. Za oprávneného držiteľa sa považoval ten, kto so zreteľom na všetky okolnosti bol dobromyseľný v tom, že mu vec patrí, a to po celú vydržaciú dobu. Dobromyseľnosť sa vyžadovala už na začiatku držby, a teda nemohlo dôjsť k vydržaniu, ak užívateľ nehnuteľnosti vedel o tom, že nehnuteľnosť nadobudol bezprávne, prípadne, že sa jej zmocnil bezprávneho dôvodu alebo vedel, že patrí inému, no nevrátil ju. Pri skutočnej držbe sa predpokladalo, že je v súlade s právom a poctivá; opak sa musel preukázať. V zmysle ust. § 115 a § 116 ods. 1 v spojení s § 145 tzv. Stredného OZ z roku 1950, vlastnícke právo vydržaním mohol nadobudnúť ten, kto oprávnene držal nehnuteľnú vec po dobu 10 rokov; vydržanie bolo vylúčené iba medzi manželmi a iba pri nescudziteľných veciach, ktoré boli v socialistickom vlastníctve a boli určené na to, aby ich tieto organizácie trvale užívali. Oprávneným držiteľom bol ten, kto bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí; v pochybnostiach sa predpokladalo, že držba je oprávnená. Oprávnená držba predpokladá dobromyseľnosť. Alfou a omegou v otázke vydržania je teda existencia tzv. dobromyseľnosti držiteľa (užívateľa). Dobromyseľnosť spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží, alebo subjektom práva, ktoré vykonáva resp., že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik vykonávaného práva. Práve dobromyseľnosť, resp. jej nedostatok je rozlišovacím kritériom medzi oprávneným držiteľom a držiteľom neoprávneným. Presvedčenie nadobúdateľa o tom, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje cudziu vec, je neúplné pri vymedzení pojmu „je dobromyseľný“, resp. „je v dobrej viere“. Toto negatívne presvedčenie nestačí, vyžaduje sa pozitívne presvedčenie držiteľa o tom, že mu vec patrí. V dobrej viere je držiteľ, ktorý sa domnieva, že mu držaná vec alebo vykonávané právo patrí, aj napriek tomu, že v skutočnosti tomu tak nie je. Ďalej tu vstupuje podmienka zreteľa ku všetkým okolnostiam, čo znamená, že je nutné hodnotiť držbu vždy objektívne. Existencia dobromyseľnosti v práve sa neskúma subjektívne (psychologicky), ale objektívne.

87. Dobromyseľnosť je psychický stav, vnútorné presvedčenie subjektu, preto sama osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Týmto sú, ale skutočnosti vonkajšieho sveta, ktorým sa toto vnútorné presvedčenie prejavuje navonok. Sú to skutočnosti vonkajšieho sveta, z ktorých je možné vyvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, t.j. že mu vec patrí. Týmto skutočnosťami, resp. okolnosťami, ktoré môžu svedčiť o oprávnenosti držby, sú spravidla okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva a svedčiace o poctivosti držby. V oprávnenosti držby je teda zahrnutá aj poctivosť držby. Dobromyseľnosť sa musí vzťahovať ku všetkým právnym skutočnostiam, ktoré majú za následok nadobudnutie veci alebo práva, ktoré je predmetom držby. Ide o to napríklad v prípade existencie písomnej zmluvy o prevode nehnuteľností. Dobromyseľnosť zaniká v okamihu, keď sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť, že mu vec patrí. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj k právnemu dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva. Nemení na tom nič ani skutočnosť, že držiteľ bude v tomto prípade naďalej v subjektívnej viere, že mu vec patrí.

88. Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona pri splnení nasledovných zákonom požadovaných predpokladov:

- a) musí ísť o spôsobilý predmet vydržania,
- b) držba musí byť oprávnená,
- c) držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom ustanovenej doby.

89. Žalovaní tvrdia, že sú vlastníckmi nehnuteľností a v pripojenej notárskej zápisnici je uvedené, že ich právni predchodcovia mali nadobudnúť vlastníctvo k predmetu sporu na základe neformálnej kúpnej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX s predchádzajúcimi vlastníckmi. V tomto období na území Slovenska H. XX.XX.XXXX platilo obyčajové právo, v zmysle ktorého vlastníctvo k nehnuteľnosti bolo možné nadobudnúť len vpisom do pozemkovej knihy. Z tejto zásady existovali výnimky, keď možno nadobudnúť vlastníctvo aj bez pozemnoknižného vpisu. Jednou takou výnimkou bolo ak nehnuteľnosť niekto 32 rokov

ako svoju pokojne mal v držbe, a to aj napriek tomu, že v pozemkovej knihe, ktorá mala v tom čase nielen registračný, ale aj hmotnoprávny charakter, bol ako vlastník uvedený niekto iný. Podľa právneho stavu, platného do XX.XX.XXXX však právni predchodcovia žalovaných vtedy nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu sporu, pretože dovtedy ho vyžadovanú dobu 32 rokov neužívali. Rovnako vpisom do pozemkovej knihy takéto vlastnícke právo nezískali, pretože zápis kúpnej zmluvy, na ktorú sa odvolávajú, nebol takto realizovaný. Koniec koncov pokiaľ poukazovali na neformálnu kúpnu zmluvu, samotní ich predchodcovia uviedli, že žiadnu zmluvu neuzavreli, resp. nikdy nič nevlastnili a od nikoho nič nenadobudli. Priamy svedok R. J., teda osoba, ktorá mala vydržať uvedené nehnuteľnosti v podiele X/X uviedol, že žiadne nehnuteľnosti nevlastnil ani mu nikto nič nedal, nič nepodpísal, teda je zrejmé, že nikdy nemohol byť dobromyseľným a nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu sporu. Aj ostatné vykonané dokazovanie potvrdilo, že k vyhláseniu o vydržaní vlastníckeho práva došlo nečestným konaním, pričom aj osoby, v prospech ktorých boli nehnuteľnosti vyvlastnené, nemali vedomosť o tomto úkone. Ani v konaní pred notárkou, ani v konaní pred súdom navyše neboli zo strany žalovaných ani tvrdené skutočnosti, za akých okolností bola uzavretá neformálna kúpna zmluva, resp. pri ďalšom skutkovom tvrdení o titule nadobudnutia nehnuteľnosti, aký dôvod mali mať S. na prevode vlastníckeho práva takej rozlohy nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva a nie výlučného, aké náležitosti mala predmetná kúpna zmluva, čo bolo jej predmetom, za akú cenu právni predchodcovia žalovaných nadobudli predmet kúpy. Tieto skutočnosti by koniec koncov boli len fabulovaním, keďže priamy svedok R. J. bez pochybností uviedol, že on žiadne nehnuteľnosti nevlastnil, že nič nemal.

90. Všetky tieto skutočnosti preukazujú, že žalovaní ani ich predchodcovia nevstúpili do oprávnenej držby. Bolo preukázané, že právni predchodcovia žalovaných neboli dobromyseľnými, keďže sami uviedli, že nikdy nič nenadobudli. Navyiac v čase vydania notárskeho osvedčenia boli predmetné parcely na základe konfiškácie vo vlastníctve Š. a skutočnosť, že boli zapísané stále na S., nemá vplyv na existenciu vlastníckeho práva k predmetu sporu zo strany žalobcu. Navyše, v konaní bolo presvedčivo preukázané, že predmet sporu právni predchodcovia žalovaných a ani žalovaní nikdy neužívali a teda nemohli byť dobromyseľní, že im to vlastnícky patrí v čase vyhlásenia o nadobudnutí vlastníckeho práva k predmetu sporu.

91. Podstatou činnosti notára pri vydávaní osvedčenia na rozdiel od spisovania právnych úkonov je len zaznamenať dej, ktorý sa pred ním odohráva. Pred vydaním osvedčenia notár nezasahuje do deja, účastníkov nepoučuje na to, či obsah nastávajúcej skutočnosti alebo urobeného vyhlásenia je v súlade so zákonom. Rovnako tak ani nezodpovedá za to, či sa pred ním urobené vyhlásenie neprieči zákonu. Už samotné vedomie účastníka o tom, že notár na jeho žiadosť uskutočňuje záznam o ním tvrdených skutočnostiach by ho malo viesť k tomu, aby ním realizované vyhlásenie zodpovedalo právnym predpisom. Význam osvedčenia spočíva v tom, že príslušná notárska zápisnica je dôkazom o tom, že úkon bol vykonaný, akým spôsobom a kedy sa tak stalo. Pravdivosť toho, čo sa osvedčuje platí dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Vzhľadom na povahu osvedčenia vydávaného notárom a zo samotnej podstaty činnosti notára, spočívajúcej v osvedčovaní právne významných skutočností je zrejmé, že žaloba o neplatnosť osvedčenia vydaného notárom neprichádza do úvahy. Notársky poriadok preto ani nemá osobitné ustanovenie, ktoré by umožňovalo osobe, tvrdiacej o sebe, že bola vydaným osvedčením dotknutá na právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť osvedčenia. Rovnako ani hmotné právo nemá zákonné ustanovenie, ktoré by umožňovalo dotknutej osobe domáhať sa neplatnosti osvedčenia vydaného notárom. V hmotnom práve sa nachádzajú len zákonné ustanovenia, ktoré upravujú platnosť právneho úkonu. Uvedené však neznamená, žeby nebolo možné zaoberať sa správnosťou a úplnosťou notárskych zápisníc ako prejudiciálnou otázkou. Súd v tejto veci konštatuje, že v mnohých prípadoch známych zo súdnej praxe v minulosti, bolo zistené, že inštitút vydržania prostredníctvom osvedčenia bol zneužitý. Dôvodne preto nasledovala novela Notárskeho poriadku vykonaná zákonom č. 397/2000 Z.z. účinná od 1.12.2000 v § 63, čím sa spresnili podmienky, za ktorých notár mohol formou notárskej zápisnice vydať osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, alebo o vydržaní zodpovedajúceho vecného bremena. Súd v tejto veci konštatuje, že žalovaní nespĺnili povinnosť v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 CSP uvádzať pravdivo a úplne opísať skutkový stav.

92. V predmetnom osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalovaných je uvedené, že tí užívali predmet sporu v dobrej viere od XX.X.XXXX nepretržite a k vydržaniu ich vlastníckeho práva došlo k XX.X.XXXX. Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb., ktorý platil na našom území od 1.1.1951 do 1.4.1964 však neumožňoval vydržanie nehnuteľnosti v socialistickom vlastníctve. Čo bolo predmetom socialistického vlastníctva upravovali ustanovenia § 100 zák. č. 141/1950 Zb.. V zmysle § 105 uvedeného zákona, účinného k 28.3.1960 boli predmetom osobného vlastníctva

najmä predmety domácej a osobnej spotreby, rodinné domčeky a úspory nadobudnuté prácou (osobný majetok). S vecami, ktoré boli v socialistickom vlastníctve, bolo možné nakladať, najmä možno také veci scudzovať len v rámci obvyklého hospodárenia, inak len vtedy, ak sú pre to dané podmienky určené v osobitných predpisoch. Osobný majetok bol nedotknuteľný. Socialistické vlastníctvo malo byť formu štátneho vlastníctva alebo formu vlastníctva družstevného. Spoločenské, socialistické vlastníctvo bol nedotknuteľný zdroj bohatstva a sily republiky a blahobytu pracujúceho ľudu. Ustanovenie § 110 zák. č. 141/1950 Zb. upravovalo, že vlastnícke pomery k pôde, založené na zásade "pôda patrí tým, ktorí na nej pracujú", spravujú sa občianskym zákonníkom, pokiaľ osobitné predpisy neustanovujú inak. Opakujúc sa vydržaním v zmysle § 115 zák. č. 141/1950 Zb. bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve. Vydržanie predmetu sporu právny predchodcami žalovaných za obdobie od X.X.XXXX H. XX.X.XXXX nebolo možné, pretože občiansky zákonník 40/1964 Zb. v pôvodnom znení platnom v danom období vydržanie neupravovalo. Po vydaní zákona č. 131/1982 Zb. (účinného od 1.4.1983), ktorým bol novelizovaný zákon č. 40/1964 Zb. bolo vydržanie v prospech fyzických osôb možné, avšak vylučovalo sa vo vzťahu k veciam v súkromnom vlastníctve vrátane pozemkov, k veciam z majetku v socialistickom vlastníctve alebo k veciam, ku ktorým mala socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Na základe uvedeného platilo, že nepretržitou 10 ročnou držbou vydržala fyzická osoba vlastnícke právo k pozemku alebo jeho časti pre štát a sama nadobudla právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku (§ 135a v znení platnom do vydania zákona č. 509/1991 Zb). Súčasná právna úprava občianskeho zákonníka účinná od 1.1.1992 zrušila tieto nedôstojné obmedzenia použitia účinkov vydržania na vznik vlastníckeho práva a do vydržacej doby bolo možné započítať držbu uskutočnenú pred 1.1.1992 a to aj vtedy, ak sa jednalo o vydržanie veci nespôsobilé byť predmetom vydržania pred týmito dňom.

93. Skutočnosť uvedená v notárskej zápisnici, ktorá mala nadväzovať na tvrdenie žalovaných, že sú vlastníkami nehnuteľnosti a nadobudli nehnuteľnosť od právnych predchodcov, a teda že právni predchodcovia žalovaných užívali nehnuteľnosti v období od XX.X.XXXX - XX.X.XXXX bolo v konaní spoľahlivo vyvrátená. Súd v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď svedka R. J., ktorý vypovedal, že nič nevladil. Je to zrejme aj zo zápisníc, ktoré boli realizované na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie o skonfiškovaní majetku S.. Žalobcovia na preukázanie tvrdenia o užívaní predmetu sporu nimi, resp. ich právny predchodcami nepredložili jediný relevantný dôkaz.

94. Súd ďalej poukazuje na to, že z rozhodnutia, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod. č. 86/2001 vyplýva, že pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, môže sa súd aj odchýliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľností. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza: V zmysle ustanovenia § 70 zákona č. 162/1995 Z. z. sú údaje katastra (medzi ktoré patria aj údaje o právach k nehnuteľnostiam vrátane identifikačných údajov o vlastníkoch nehnuteľností (§ 7 písm. c/ zákona) hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku. Súd ju má preto preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak.

95. V čase vydania osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam o forme notárskej zápisnice W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX bol teda právny stav iný, než z akého vychádzala notárka. Právni predchodcovia žalovaných nepreukázali existenciu právne relevantnej listiny, ktorou by mali nadobudnúť vlastnícke právo. V danom čase dňa XX.X.XXXX nebolo možné nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu sporu ústnou kúpnu zmluvou. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právni predchodcovia žalovaných a následne ani žalovaní nikdy nevstúpili do oprávnenej držby predmetu sporu. Takto výmerou mimoriadne rozsiahle nehnuteľnosti do roku XXXX fyzické osoby nemohli užívať a žalovaní nijako nepreukázali svoje tvrdenia v notárskom osvedčení, že predmet sporu vôbec nejako užívali. Dobromyseľnosť v tomto prípade nezohráva žiadnu úlohu, pretože žalovaní a ich právni predchodcovia predmet sporu nikdy neužívali, nemožno teda ani len uvažovať o tom, či sa mohli stať vlastníkami na základe dlhodobej dobromyseľnosti o tom, že užívajú svoje vlastníctvo.

96. V konaní bolo preukázané, že k vzniku vlastníckeho práva žalobcu došlo na základe nariadenia 104/1945 Zb. a práve žalovaní v celom konaní nepreukázali právny titul pre platný vznik vlastníckeho práva k predmetu sporu. Predmet sporu nepatrí v roku XXXX S. E. od nich teda žalovaní, resp. ich právni predchodcovia nemohli platne odvodzovať svoje vlastnícke právo k príslušným podielom. Žiadna iná právne významná listina, alebo iná skutočnosť, preukazujúca tvrdenie žalovaných, nebola v konaní predložená.

97. V konaní nebolo preukázané, aby rozhodnutie konfiškačnej komisie z XX.XX.XXXX bolo zrušené, alebo zmenené a preto naň musel súd z úradnej povinnosti prihliadnuť. Originál takéhoto rozhodnutia nebolo potrebné pre účely tohto konania predkladať, pretože tvorí len jeden z podkladov pre závery súdu o tom, že predmet sporu bol skonfiškovaný, rovnako ako iné lesné pozemky, v danom období, na Š.Á.. O tom, že k vydaniu takéhoto rozhodnutia skutočne došlo svedčia následné zápisy o konfiškácii.

98. Na margo tvrdenia, že v konaní dal L. T. S. súhlas s vydržaním možno len odkázať na vedenie trestného konania, ale predovšetkým vychádzať z vykonaného dokazovania, výsluchu svedka R. J., ako aj ďalších pripojených listinných dôkazov, z ktorých je zrejmé, že pokiaľ nebola splnená základná podmienka vstupu oprávnenosti držby (dobromyseľnosť nadobúdateľov), resp. užívania nehnuteľnosti, akýkoľvek súhlas a vyjadrenia potrebné pre spísanie úradnej listiny (notárskej zápisnice) nemajú význam pre nadobudnutie vlastníckeho práva.

99. Ani skutočnosť, že vlastníctvo L. k predmetu sporu nebolo v čase vydania vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom k predmetu sporu uvedené v príslušnej evidencii nehnuteľností nemohlo mať za následok platný vznik vlastníckeho práva k predmetu sporu. Zápis skutočností v katastri nehnuteľností má len evidenčný účinok a platí, len ak sa nepreukáže opak. Opak bol v tomto konaní dostatočne preukázaný a práve za týmto účelom je vedené aj toto konanie, keďže v čase vyhlásenia rozsudku boli ako vlastníci predmetu sporu zapísaní žalovaní v 1. (vlastník X/X podielu) a žalovaní v 2. rade (vlastník X/X podielu). Takýto zápis však nezodpovedá skutočnosti.

100. Podľa ustanovenia § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. Slovenský pozemkový fond koná za štát pred súdom vo veciach nehnuteľností vo vlastníctve štátu uvedených v osobitnom predpise, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu je sporné.

101. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplýva, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva malo dôjsť na základe nečestného konania (o tom, či uvedené konanie napĺňalo aj znaky skutkovej podstaty trestného činu sa vedie konanie na tunajšom súde pod sp. zn. XT/XXX/XXXX), pričom žalovaní tvrdia, že vlastnícke právo nadobudli riadne, pričom ak má byť uvedené tvrdenie pravdivo tvrdené v zmysle § 150 ods. 1 CSP, nemôžu zároveň tvrdiť, že vlastníkom sú tretie osoby, ako sa snažia sofistikovaným spôsobom argumentovať, pričom ani netvrdia, že od týchto tretích osôb mali nadobudnúť vlastnícke právo ich predchodcovia.

102. Na tomto mieste je potrebné pripomenúť podnetnú myšlienku Ústavného súdu ČR, ktorej sa súd v tomto prípade držal s tým, že Ústavný súd opakovane vo svojej konštantnej judikatúre už mnohokrát preukázal, že netoleruje orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom prísne formalistický postup v konaní za použitia v podstate sofistikovaného odôvodňovania zjavnej nespravodlivosti. Zdôraznil pritom okrem iného, že všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchýliť, ak to vyžaduje to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku, a že povinnosť súdu nachádzať právo neznamená len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonomnom texte, ale tiež povinnosť zisťovať a formulovať, čo je konkrétnym právom aj tam, kde ide o interpretáciu abstraktných noriem a ústavných zásad (viď. napr. nález sp. zn. Pl. ÚS 21/96, Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu, svazek 7, nález č. 13, alebo nález sp. zn. 19/98, Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu, svazek 13, nález č. 19). Pri výklade a aplikácii právnych predpisov nemožno opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je možné hľadať len v slovách a vetách, toho ktorého predpisu, lebo v každom z nich je potrebné nachádzať aj právne princípy uznávané demokratickými právnymi štátmi.

103. Podľa článku 5 CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

104. Princípy, z ktorých vychádza Civilný sporový poriadok a sú obsiahnuté v čl. 1 až čl. 18 CSP, majú byť výkladovými pravidlami napomáhajúcimi určiť obsah pojmov zákonného textu, pričom samy osebe v zásade nemajú normatívny charakter.

105. Z ustanovení druhej vety čl. 5 CSP (princíp zákazu zneužitia práva) vyplýva právomoc súdu sankcionovať procesné úkony priečiace sa zákazu zneužitia práv v rozsahu ustanovenom procesno-právnym kódexom. Procesno-právny kódex pritom môže sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní. Citované pravidlo ustanovujúce 3 skupiny procesných úkonov sankcionovateľných v súlade s príslušnou právnou úpravou v sebe inkorporuje podružne princíp legality zakotvený v čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Z uvedeného dôvodu nie je možné vyvodzovať procesné sankcie v prípadoch, ktoré konkrétna právna norma Civilného sporového poriadku neprezumuje.

106. Podľa článku 6 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

107. Z vykonaného dokazovania je očividné, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovaných, resp. ich predchodcov nemohlo dôjsť, (uvedené bolo preukázané výsluchom svedka R. J., nar. XX.X.XXXX, ktorý zreteľne a jasne popísal, že žiadny majetok nevlastnil, teda ho ani vydržať nemohol, R. Š., nar. X.X.XXXX, L. obce, ktorý uviedol, že potvrdenie dával len k užívaniu pozemkov, nie k zápisu vlastníckeho práva, prečítanej výpovede v prípravnom konaní svedkyne Y. L. (č.l. 543-544 spisu), ktorá poprela, že by podpisovala akékoľvek čestné prehlásenia a ďalších pripojených listinných dôkazov), preto vyhovením námietky nepatriacej žalovaným, ktorí v konaní na jednej strane pri povinnosti uvádzať pravdivé skutkové tvrdenia, tvrdia, že ich predchodcovia nadobudli vlastnícke právo vydržaním, celý čas sa o pozemky starali a na druhej strane tvrdia, že ich vlastnili tretie osoby, ktorých vlastnícke právo by ani navrhovanou identifikáciou nehnuteľností bez akýchkoľvek pochybností preukázané nebolo, by došlo k potvrdeniu zjavnej nespravodlivosti.

108. Je zrejme, že pokiaľ v tomto kontradiktórnom spore medzi dvomi stranami súd deklaruje vlastnícke právo žalobcu, nie je vylúčené, že následne ďalším radom dôkazov preukáže v inom konaní vlastnícke právo tretia osoba. Je zjavné, že civilné sporové konanie nie je zaťažované princípom materiálnej pravdy, preto každý (tzn. prípadná tretia osoba) musí mať v demokratickom právnom štáte istotu, že nestratí svoje vlastnícke právo v konaní, ktorého účastníkom ani nebol. Je preto vylúčené, aby v prípade deklarovania vlastníckeho práva, stratili tretie osoby vlastnícke právo, ak by ho v ďalšom prípadne vedenom konaní preukázali. V tomto konaní nie sú stranami sporu žiadne tretie osoby, ktoré by sa domáhali vlastníckeho práva vo vzťahu k žalovaným v 1.-3. rade.

109. Súd v tejto súvislosti poukazuje na spomínané námietky žalovaných, ktoré im zjavne nepatria pri ich samotných tvrdeniach (právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 9.6.2017 uviedol, že právni predchodcovia žalovaného nadobudli vlastnícke nehnuteľnosti na základe notárskej zápisnice z roku XXXX a právna zástupkyňa žalovaného v 2. rade uviedla, že prednáša tie isté skutkové tvrdenia ako žalovaný v 1. rade), že sú vlastníckymi nehnuteľnosťami, ktoré však vychádzajúc z vykonaného dokazovania mali nadobudnúť na základe nepoctivosti, ktorá bola preukázaná výsluchom ich samotného právneho predchodcu svedka R. J., nar. XX.X.XXXX, od ktorého úkonu odvodzovali svoje práva, svedka R. Š., ako aj z vykonaných výsluchov svedkov v trestnom konaní vedenom I. L. F. pod sp. zn. XT/XXX/XXXX a v konečnom dôsledku aj výsluchu svedka Y. R. J., ktorých výsluchy súd vyhodnotil v súlade s doktrínou C., pričom u svedka Y. R. J. túto hodnotil ako tendenčnú a účelovú so snahou napomôcť žalovaným, keďže v súvislosti s tým, že v živote nerealizoval len zopár vlastných prevodov vlastníckeho práva, pri takom rozsahu nehnuteľností, ktorých osvedčovanie vlastníckych práv sa zúčastnil, sa nevedel rozpačovať na žiadnu relevantnú skutočnosť. Zároveň však pri výsluchu spontánne vypovedá a spomína prídelové listiny, že ich vyhľadávali spolu s Q., pričom pri dobromyseľnosti nadobúdateľov vlastníckeho práva, ktorá mala vyplynúť z ich „poctivého konania“ nie je zrejmy dôvod, pre ktorý okrem účelovej argumentácie v súdnom konaní, by mal svedok mať záujem vyhľadávať prídelové listiny, ak je presvedčený o tom, že jeho predchodcovia nadobudli nehnuteľnosť od S. na základe neformálnej zmluvy a že je vlastníkom nehnuteľnosti.

110. Aj k argumentácii žalobcu pripojených rozhodnutí odvolacieho súdu (Krajského súdu v Prešove) sp. zn. 4Co/20/2012, sp. zn. 2Co/279/2005, sp. zn. 4Co/46/2007 je zrejme, že dokazovanie súd vykonával vo vzťahu medzi žalobcami a žalovanými v pozíciách, kedy sa dokazovanie vykonávalo v rámci

argumentácie silnejšieho práva strany sporu. Pokiaľ by súd pripustil argumentáciu žalovaných, ktorá by bola založená na vykonávaní dokazovania v prospech tretích osôb, ktoré nie sú stranami tohto sporu, poprel by zásadu záväznosti súdneho rozhodnutia inter partes, pričom uvedené rozhodnutie by teda bolo rozhodnutím s procesnou záväznosťou erga omnes, okrem iného v prípade pozitívneho výroku, by v zmysle nastolenej argumentácie žalovaných, rozhodnutím so záväznosťou erga omnes mohlo dôjsť práve k spomínanému prípadnému odňatiu vlastníckeho práva tretích osôb. Keďže má súd za to, že rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je rozhodnutím medzi stranami sporu a je rozhodovaním o lepšom práve, podľa názoru súdu uvedené určenie vlastníckeho práva, nie je prekážkou rozsúdenej veci pre prípadné uplatňovanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti treťou osobou, ak preukáže svojou žalobou tzv. „lepšie právo“.. Pri povinnosti strán sporu uvádzať pravdivé skutkové tvrdenia v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 CSP nie je možné, aby žalovaní zároveň tvrdili, že sú vlastníkami nehnuteľnosti a zároveň, že je vlastníkom niekto iný. Sami teda popierajú svoje skutkové tvrdenia a nemožno tieto tvrdenia nazvať inak ako nepravdivými.

111. Vo vzťahu k argumentácii ohľadom vlastníckeho práva tretích osôb a nedostatku legitimácie, žalovaní tvrdia, že riziko nedbanlivosti má znášať vlastník domnelý, avšak vo vzťahu k týmto domnelým nepreukázaným skutočnostiam o vlastníckom práve (prídelové listiny samy osebe bez zistenia vzťahu prídelcov k predmetu prídelu, ako aj skutočnosti, či z ich strany nedošlo k vzdaniu sa prídelov, derelikcii veci, či nechýba pri úkonoch vôľa nadobúdateľov ako imanentná náležitosť právneho úkonu, atď.) možno uviesť, že tieto sa určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k žalovaným nedomáhali. A ak by aj mali tieto tretie osoby za to, že im patrí vlastnícke právo, resp. že ho nadobudli na základe prídelových listín a zároveň skutkovo (opäť zdôrazniac, že takéto konanie iniciované nebolo) netvrdili, že sa prídelov nevzdali (navrhovanou identifikáciou nehnuteľností bez skutkových tvrdení osôb uvedených v prídelových listinách a ich nástupcov o tom, že sa nevzdali týchto prídelov, resp. ak by tvrdili, že sa ich vzdali (či ich aj podpísali, či im patril podpis na týchto listinách, či mali vôľu nadobudnúť toto vlastnícke právo, atď.), by nebolo možné konštatovať, že sú vlastníkami tretie osoby), a teda nemožno uzavrieť, že automaticky tieto tretie osoby nadobudli vlastnícke právo. Takéto dokazovanie by sa však netýkalo tohto sporu, lebo ako už súd zdôraznil, toto konanie je sporom žalobcu a žalovaných, ktorí majú preukazovať tzv. „silnejšie právo“ a pokiaľ žalovaní tvrdia, že sú vlastníkami nehnuteľnosti a tieto nadobudli od S. zapísaných na listoch vlastníctva ich právni predchodcovia titulom vydržania osvedčeného notárskou zápisnicou, nepatrí im námietka legitimácie, tvrdiac, že vlastníkom má byť niekto iný a zároveň tvrdiac, že právo patrí bdelym s tým, že riziko má znášať nebdely vlastník.

112. Nakoniec sa teda súd vysporiadal aj s námietkou legitimácie, pričom v danom prípade vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že žalobcovi bez pochyb svedčí ako aktívna legitimácia, tak má aj naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, pokiaľ sa domáha vlastníckeho práva a zapísanými vlastníkami nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností sú žalovaní.

113. Záverom treba uviesť aj s ohľadom na citované nálezy Ústavného súdu ČR (nález sp. zn. Pl. ÚS 21/96, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 7, nález č. 13, alebo nález sp. zn. 19/98, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 13, nález č. 19) pri flagrantnom ľstivom osvedčení vlastníckeho práva, by bol iný postup súdu cynický, nesprávny, sofistický, formalistický a porušujúci ústavnú povinnosť súdu aplikovať zákony spravodlivo, nezaujato a v súlade s ich účelom a zmyslom. Práve individuálne okolnosti tejto veci podľa názoru súdu predpokladajú súdom použitý výklad ustanovení o subjektívnej záväznosti rozsudku. Žalovaní najskôr zastávali názor pri osvedčovaní vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva (kde sa „dali splnomocniť“ na zastupovanie svojimi právnymi predchodcami), že zapísaným vlastníkom nehnuteľností je R. S., I. S. a Y. S. s tým, že od nich mali na základe neformálnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa XX.X.XXXX kúpiť nehnuteľnosť a následne sofistickým spôsobom namietajú aktívnu legitimáciu žalobcu tvrdiac, že tieto nehnuteľnosti nadobudli od štátu tretie osoby.

114. Žalovaní nepreukázali pravdivosť tvrdení uvedených v notárskej zápisnici W. XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, od ktorej si odvodzujú svoje nároky na sporné parcely. Pôvodným osvedčiteľom podľa notárskej zápisnice W. XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX (právnym predchodcom žalovaných) nesvedčí vlastnícke právo k sporným parcelám na základe žiadnej právnej skutočnosti. Pokiaľ títo so spornými parcelami ďalej nakladali, nakladali ako nevlastníci. Zároveň im nemôžu svedčiť ako nevlastníkom žiadne ďalšie námietky týkajúce sa vlastníckeho práva, keďže tzv. „silnejšie“ právo nepreukázali. Ak by

tomu tak bolo, poprel by sa základný princíp civilného sporového poriadku a sporového konania vôbec, a teda by súd bol povinný zisťovať skutočný stav veci ako je tomu v mimosporovom konaní.

115. Keďže ide o deklaratórne rozhodnutie ako v tomto prípade, situácia je celkom jasná. Podľa § 228 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

116. Z uvedeného je zrejmé, že „rozsudok, v ktorom sa nepriamo (v konaní o vlastníckej žalobe) alebo priamo (rozsudok o určení vlastníctva) rozhoduje o vlastníckom práve, týka len účastníkov konania. Nesprávne deklaratórne rozhodnutie by nič nemenilo na vlastníctve veci a ochrane práva vlastníka bráňa len procesné dôvody. Procesná teória právnej moci v klasickom poňatí, späť s menami ako L. E. Q., vytvorila takú koncepciu civilného procesu, podľa ktorej je zmyslom súdneho konania poznanie existencie, či neexistencie právneho vzťahu a nároku žalobcu, ktorý súd v rozhodnutí len úradne potvrdzuje. Nová procesualistika z tohto poňatia vychádza, vidí však v rozhodnutí aj mocenský príkaz, v právnej rovine vyjadrený vznikom procesnoprávných vzťahov. Právoplatný rozsudok zakladá procesnoprávne vzťahy, ktoré sú, ak bol zistený skutočný stav veci, obsahovo prakticky totožné s hmotnoprávnymi, v opačnom prípade sa s nimi nekryjú. Z hľadiska materiálnej teórie právnej moci by bol rozsudok záväzný aj pre iné osoby, ako tie ktoré boli účastníkmi konania, v ktorom bol vydaný, ale v našej teórii a legislatívnej praxi zjavne prevláda procesná teória, ...“ (viď L., R.: Ochrana vlastníctví a držby v občanském zákoníku. 2., doplnené vydanie. Praha: Z..Q.. F., XXXX E. Y., R.: Základní otázky právní moci civilních soudních rozhodnutí: UJEP, 1972) čo je zrejmé a výslovne vyjadrené aj v ustanovení § 228 CSP.

117. Pôvodný vlastník môže proti súdnym rozhodnutím deklarovaneému vlastníkovi uplatniť vlastnícku žalobu. Zásadnou otázkou je tá skutočnosť, či možno stratiť vlastníctvo na základe rozhodnutia, ktorého účastníkom vlastník veci nebol, resp. o otázku subjektívnej záväznosti súdneho rozhodnutia a teda o otázku záväznosti rozhodnutia aj pre toho, kto nebol účastníkom konania.(viď L., R.: Ochrana vlastníctví a držby v občanském zákoníku. 2., doplnené vydání. T. : Z..Q.. F., XXXX, L.. XX) V prípade, že v inom spore potenciálnych nadobúdateľov, ktorí by tvrdili, že sú vlastníkami nehnuteľnosti a túto nehnuteľnosť nadobudli na základe iného právneho titulu po tom, čo tieto nehnuteľnosti nadobudol žalobca, môžu sa bez akýchkoľvek ťažkostí domáhať svojho vlastníckeho práva. Podstatou ako to už opakovane súd uvádza je subjektívna záväznosť súdneho rozhodnutia a táto podľa názoru súdu určuje aj rámec možných námietok strán sporu. V prípade žaloby o určení vlastníckeho práva, žalovaný môže namietkať, že žalobca nie je vlastníkom veci. V takom prípade bude na žalobcovi, aby to preukázal, a teda skutočnosti, na ktoré viaže vznik svojho vlastníctva. Ak bude žalovaný tvrdiť, že neskôr nastali skutočnosti, ktoré mali za následok zánik vlastníctva žalobcu, a teda, že on sám nadobudol vlastníctvo k uvedeným veciam, má ohľadom tohto tvrdenia dôkazné bremeno.

118. Reivindikačná žaloba je žalobou z lepšieho práva, a preto v skutočnosti postačuje, ak žalobca preukáže právo k držbe alebo k detencii veci. Žalovaný by uspel, len ak by preukázal svoje lepšie právo (napr. vlastníctvo žalovaného oproti oprávnenej držbe žalobcu). V takomto spore ide o preukázanie tzv. lepšieho práva, avšak námietky vznášané žalovanými, ktoré sa majú vzťahovať k inému dokazovaniu vo vzťahu k tretím osobám nepatria žalovaným. Tieto námietky by patrili do sporu medzi žalobcom, resp. žalovanými a tretími osobami. Podľa názoru súdu vlastník veci nemôže v konaní, ktorého účastníkom nebol, stratiť vlastnícke právo. Pokiaľ tieto závery platia pre konštitutívne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva súdnym prípadne správnym rozhodnutím, o to viac musia platiť pre deklaratórne rozhodnutie o určení práva. (viď L., R.: Ochrana vlastníctví a držby v občanském zákoníku. 2., doplnené vydání. T. : Z..Q.. F., XXXX, L.. XX E. nasl.)

119. Z uvedených dôvodov súd zamietol aj na pojednávaní konanom dňa 19.6.2020 opakovaný návrh žalovaných na dokazovanie a to identifikáciu parciel, ktoré okresný úrad eviduje na LV XXX, XXX, XXX, XXX E. XXX, nakoľko ako už viackrát vyššie vo svojom rozhodnutí uviedol, že identifikácia parciel by nebola vykonávaná za účelom námietok žalovaných, ktorí tvrdia, že sú vlastníkami nehnuteľností a teda by uvedené dokazovania bolo vykonávané v prospech tretích osôb, ktoré nie sú sporovými stranami tohto konania, ani neiniciovali iné konanie za účelom určenia vlastníckeho práva, pričom

takéto dokazovanie by malo význam len vtedy, pokiaľ by účastníkmi boli tretie osoby, ktorým by takéto námietky patrili, lebo len títo by sa mohli vyjadriť, či sa považujú za vlastníkov týchto nehnuteľností, či z ich strany došlo, alebo nedošlo k vzdaniu sa prídelov, či prípadné vzdania sa prídelov podpísali, či nedošlo z ich strany k derelikcii (opusteniu veci), atď. Opačný výklad argumentum ad absurdum by znamenal zisťovanie a temer nekončiace dokazovanie v súvislosti s tretími osobami a radom ďalších potenciálnych prevodov a skúmania ich platnosti/neplatnosti, opustením veci, prípadným iným spôsobom vzniku, zániku vlastníckeho práva. V tejto súvislosti sa v časti (bod 59) týkajúcej sa argumentácie a dokazovania ohľadom identifikácie nehnuteľností nestotožnil s názorom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/2/2015 zo dňa 28.6.2017 v obdobnej veci (viď argumentácia vyššie).

120. Súd teda žalobe vyhovel, keďže bolo preukázané, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetu konania na základe nariadenia č. 104/1945 Zb. SNR postupom v zmysle predmetného nariadenia na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie, odvtedy predmet sporu užíval, naopak právni predchodcovia žalovaných nemohli nadobudnúť platne vlastnícke právo k predmetu sporu, a následne ho ani nemohli previesť na žalovaných. S ohľadom na vykonané dokazovanie a preukázanie vlastníckeho práva žalobcom a nepreukázanie následného iného titulu nadobudnutia vlastníckeho práva žalovanými, súd vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu.

121. Nakoniec súd dodáva, že nie je jeho povinnosťou reagovať na každý argument účastníka konania. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky žalobcu súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

122. Spravodlivosť je primárnou cnosťou spoločenských inštitúcií, preto aj súd pri rozhodovaní v tejto veci realizoval výklad ustanovení týkajúcich sa procesnej subjektívnej záväznosti deklaratorného súdneho rozhodnutia tým spôsobom, že ju zaručuje.

123. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Úspešnému žalobcovi voči žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvého, ako aj pred súdom druhého stupňa. O výške týchto trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.